

PŘEKLAD GENERÁLNÍCH KONSTITUCÍ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU DO ČESKÉHO JAZYKA

Národní rada SFŘ v České republice zaslala předsednictvu mezinárodní rady SFŘ 18.9.2007 Generální konstituce SFŘ přeložené do českého jazyka spolu s prohlášením provinčního ministra OFM Jana Maria Vianneye Dohnala, které potvrzuje shodu dokumentu s originálním textem.

Vzhledem k tomuto prohlášení provinčního ministra a na základě zmocnění, které mi bylo uděleno předsednictvem mezinárodní rady SFŘ na zasedání konaném ve dnech 28. března – 5. dubna 2003, a v souladu s podmínkami stanovenými předsednictvem 20.-27. dubna 2001 a znovu potvrzenými na výše uvedeném zasedání v březnu a dubnu 2003 schvaluji překlad Generálních konstitucí SFŘ do českého jazyka.

V Římě 15. října 2007

Encarnacion del Pozo
generální ministryně SFŘ

Provincie bratří františkánů
č.j.: 109/07

Potvrzuji, že se český překlad Generálních konstitucí Sekulárního františkánského řádu shoduje s italským textem schváleným 8. prosince 2000 dekretem Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

V Praze 16. září 2007

br. Jan Maria Vianney Dohnal OFM
provinční ministr

GENERÁLNÍ KONSTITUCE SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

KONGREGACE
PRO INSTITUTY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

R. D. P. Giacomo Bini
předseda konference generálních ministrů františkánského prvního řádu a Třetího řádu řeholního
Via Santa Maria Mediatrice 25, Řím

Vatikán, 9. prosince 2000

Č.j. T. 144-1/2000

Důstojný otče,

jsem rád, že Vám mohu předat dekret, kterým tato kongregace schválila text Konstitucí Sekulárního františkánského řádu.

Přeji Vám, aby nový text Konstitucí byl účinným prostředkem k tomu, aby členové Sekulárního františkánského řádu mohli stále lépe chápat své zvláštní poslání v církvi a tak aby pokračovali v obnovování svého křesťanského života podle evangelia po způsobu sv. Františka z Assisi.

Při této příležitosti Vás radostně v Pánu pozdravuji,

Piergiorgio Silvano Nesti CP
sekretář

**DEKRET KONGREGACE PRO INSTITUTY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA**

KONGREGACE
PRO INSTITUTY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

Č.j. T. 144-1/2000

Dekret

Konference generálních ministrů františkánského prvního řádu a Třetího řádu řeholního předložila Apoštolskému stolci text Konstitucí Sekulárního františkánského řádu, který byl předtím schválen generální kapitulou Sekulárního františkánského řádu slavenou v říjnu 1999, a požádala o jejich schválení.

Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života po pečlivém přezkoumání výše zmíněného textu Konstitucí ho *schvaluje a potvrzuje* tímto dekretem podle vzoru napsaného v italském jazyce, který je uchováván v jejím archivu. Všechny náležitosti práva byly splněny.

Bez ohledu na protichůdná ustanovení.

Ve Vatikánu 8. prosince 2000 o slavnosti Neposkvrněného početí blahoslavené Panny Marie.

Eduardo kard. Martínez Somalo
prefekt

+ Piergiorgio Silvano Nesti CP
sekretář

Dopis konference generálních ministrů prvního řádu a TOR

Řím, 1. ledna 2001, o slavnosti Panny Marie, Matky Boží

Milá sestro Emanuelo,
ať Tě Pán naplní pokojem!

Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života vydala 8. prosince 2000 dekret (č.j. T. 144-1/2000), kterým schválila Generální konstituce Sekulárního františkánského řádu revidované generální kapitulou SFŘ v Madridu v říjnu 1999, které jí byly předloženy předsedou konference generálních ministrů prvního řádu a TOR.

Nyní svěřuji – také jménem ostatních generálních ministrů – tento schválený text Konstitucí Tobě a Tvým prostřednictvím i všem bratřím a sestrám ze SFŘ. Společným povoláním celé františkánské rodiny je, již od úchvatné duchovní zkušenosti Františka a Kláry, „žít podle svatého evangelia.“ Konstituce se ukazují být stále důležitější pomocí při uskutečňování tohoto jedinečného povolání v celé rozmanitosti jeho odlišných vyjádření kamkoli a kdykoli nás Pán posílá. Nejsou pouze „dalším dokumentem“ nebo závěrečnou etapou cesty, ale podstatným a dynamickým nástrojem, který nám pomáhá vymezit naši identitu a postupně uspořádat náš život i naše františkánské povolání. Práce spojená s promýšlením a revizemi Konstitucí, na které se účastnilo tolik bratří a sester z celého světa, a schválení svatou matkou církví, nás zavazují k tomu, abychom tyto Konstituce učinili měřítkem, podle kterého utváříme naši životní cestu podle evangelia.

Jménem církve a generálních ministrů přeji všem sekulárním františkánům, aby byli věrohodnými svědky ohně evangelia, který zachvátil celou existenci Františka a Kláry z Assisi a učinil z nich vzory plně darovaného, a proto zcela naplněného života.

Tvůj bratr,

Giacomo Bini OFM
předseda konference generálních ministrů prvního řádu a TOR

Vyhlášení Generálních konstitucí

Řím, 6. února 2001

Circ. 21/96-02

Národním radám SFŘ,
členům mezinárodní rady SFŘ

Věc: Vyhlášení pozměněných Generálních konstitucí schválených dekretem Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života ze dne 8. prosince 2000.

Milovaní bratři a sestry,

Generální konstituce Sekulárního františkánského řádu, jejichž cílem bylo uvedení obnovené Řehole z roku 1978 do života, byly schváleny Kongregací pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života dekretem ze dne 8. září 1990 na zkušební dobu šesti let. Před uplynutím této doby požádalo předsednictvo mezinárodní rady SFŘ prostřednictvím konference generálních ministrů prvního řádu a TOR o její prodloužení, přičemž vzalo v úvahu čas nezbytný k překladu Konstitucí do dalších oficiálních jazyků mezinárodního bratrského společenství a pak do jazyků jednotlivých zemí. Kongregace žádosti vyhověla a povolila prodloužení o tři roky.

Během této doby bratrská společenství SFŘ na všech úrovních Konstituce studovala a uváděla do života a ty jim postupně vtiskovaly charakteristické znaky našeho řádu: *sekularitu, jednotu a autonomii*. Ne vše bylo snadné a některé aspekty čekají ještě na úplné přijetí, aby se SFŘ na úsvitu třetího tisíciletí opravdu stal „vojskem, které se může uplatnit v přední linii v církvi i ve světě při budování lidštější a křesťanštější společnosti“, jak si v roce 1990 přál kardinál Hamer, prefekt Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

Získaná zkušenost potvrdila správnost Generálních konstitucí z roku 1990 v podstatných věcech a pouze některé body vyžadovaly revizi. Práce, kterou bylo třeba vykonat, byla včas zahájena předsednictvem mezinárodní rady SFŘ a rozvinula se prostřednictvím rozsáhlých konzultací, kterých se zúčastnila všechna národní bratrská společenství, členové mezinárodní rady i samotné předsednictvo a také někteří odborníci patřící do SFŘ nebo jmenovaní františkánskými generálními ministry.

Na generální kapitule v Madridu (23.-31. října 1999) byl předložen text, ve kterém byly shromážděny a shrnuty obdržené návrhy i požadavky, a také byly předloženy alternativní návrhy v případech, kdy nebylo možné uvést do souladu obdržená vyjádření národních bratrských společenství. Text předložený kapitule vycházel z těchto zásad:

- soulad s kanonickým právem a s vlastním právem SFŘ,
- ohled na text schválený Svatým stolcem v roce 1990,
- organizační pružnost,
- kulturní a jazyková přizpůsobitelnost.

Generální kapitula pozorně a důkladně prozkoumala předložený text spolu s ústními a písemnými připomínkami předloženými během práce kapituly.

Výsledek diskusí a hlasování po jednotlivých člancích i o každém pozměňovacím návrhu byl předložen 21. prosince 1999 konferenci františkánských generálních ministrů, kteří text po další revizi odborníky na kanonické právo ze čtyř generálních kurií předali 1. srpna 2000 Kongregaci pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života ke schválení. Kongregace schválila text svým dekretem datovaným 8. prosince 2000 o slavnosti Neposkvrněného početí blahoslavené Panny Marie.

A nyní, bratři a sestry SFŘ, 6. února 2001 jsou schválené Generální konstituce vyhlášeny, a proto se musí od 6. března 2001 dodržovat. Je tedy na každém z nás postarat se o to, aby se staly „duchem a životem“, nástrojem upevnění a růstu našeho řádu, abychom zajeli na hlubinu („Duc in altum“) a s nadějí šli dál podle výzvy, se kterou se na konci velkého jubilea roku 2000 obrátil Svatý otec na všechny křesťany v apoštolském listě „Novo millennio ineunte“. Také my, sekulární františkáni, jsme povoláni k tomu, abychom byli v novém tisíciletí svědky, tj. martyry Kristovými v původním smyslu tohoto slova.

Ne náhodou jsme zvolili pro vyhlášení pozměněných Generálních konstitucí datum 6. února. Tento den si připomínáme japonské prvomučedníky, svědky par excellence, totiž 17 františkánských terciářů ukřižovaných v Nagasaki spolu s Petrem Křtitelem, Pavlem Mikim a jejich dalšími druhy. Víme jen velmi málo o těchto nám vzdálených bratřích, známe pouze jejich neochvějnou vůli zůstat pevní ve víře a za žádnou cenu nedat přednost svému životu před svědectvím evangeliu.

Také v minulém století zde byli františkánští laici, kteří obětováním svých životů projevili svou věrnost křtu a odpor vůči zlu zakotvený ve víře. Připomínáme si našeho bratra Zefferina Giméneze Mallu, oběť protináboženského pronásledování během španělské občanské války (1936-1939), který byl blahorečen 4. května 1997. Také si připomínáme Juvénala Kaberu, ministra bratrského společenství SFŘ v Kigali, brutálně zavražděného při masakrech během kmenové války ve Rwandě. To jsou jen některé příklady, ale také pro ně platí nedávná slova Svatého otce: „Za to, že víra nevytizela ze života celých národů, je třeba zvláště poděkovat statečnému svědectví laiků, často jdoucím až k mučednictví.“

Možná, že se od nás nebude žádat svědectví krve, ale jistě se bude od nás žádat svědectví důslednosti a věrnosti v plnění našich křestních slibů, obnovených a znovu potvrzených profesí v SFŘ. Z moci profese musí Řehole a její konkretizace v Generálních konstitucích představovat pro každého z nás normu každodenního života, počínaje specifickým povoláním a jasnou identitou. Na tomto základě je třeba znovu utvářet naši existenci a nacházet životní program (františkánský evangelní radikalismus) i místo ve společenství církve (bratrské společenství), ze kterých by bylo možné poznávat „proč a jak žít, milovat a trpět“ (Generální konstituce SFŘ, čl. 10).

S tímto přáním předává předsednictvo mezinárodní rady SFŘ obdržené a schválené Generální konstituce celému řádu, aby se tak jako Řehole studovaly, milovaly a žily.

Emanuela De Nunzio,
generální ministryně SFŘ

OBSAH

KAPITOLA I: SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD	čl. 1 – 7
KAPITOLA II: ZPŮSOB ŽIVOTA A APOŠTOLSKÁ ČINNOST	čl. 8 – 27
ODDÍL 1: ZPŮSOB ŽIVOTA	čl. 8 – 16
ODDÍL 2: AKTIVNÍ PŘÍTOMNOST V CÍRKVI A VE SVĚTĚ	čl. 17 – 27
KAPITOLA III: ŽIVOT V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ	čl. 28 – 103
ODDÍL 1: OBECNÉ ZÁSADY	čl. 28 – 36
ODDÍL 2: VSTUP DO ŘÁDU A FORMACE	čl. 37 – 45
ODDÍL 3: BRATRSKÁ SPOLEČENSTVÍ NA RŮZNÝCH ÚROVNÍCH	čl. 46 – 75
ODDÍL 4: VOLBY DO SLUŽEB A UKONČENÍ SLUŽEB	čl. 76 – 84
ODDÍL 5: DUCHOVNÍ A PASTORAČNÍ ASISTENCE SFŘ	čl. 85 – 91
ODDÍL 6: BRATRSKÁ A PASTORAČNÍ VIZITACE	čl. 92 – 95
ODDÍL 7: FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ	čl. 96 – 97
ODDÍL 8: VE SPOJENÍ S FRANTIŠKÁNSKOU RODINOU A S CÍRKVÍ	čl. 98 – 103

GENERÁLNÍ KONSTITUCE SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

KAPITOLA I SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD

Článek 1

1. Všichni věřící jsou povoláni ke svatosti a mají právo ve spojení s církví jít svou vlastní duchovní cestou¹.
2. [Řehole 1] V církvi je mnoho duchovních rodin s rozdílnými charismaty. Mezi tyto rodiny počítáme františkánskou rodinu, která ve svých různých větvích uznává sv. Františka z Assisi za svého otce, inspirátora a vzor.
3. [Řehole 2] Od počátku měl Sekulární františkánský řád² [dále SFŘ] své vlastní místo ve františkánské rodině. Tento řád je tvořen organickou jednotou všech katolických bratrských společenství, jejichž členové, vedeni Duchem Svatým, se svou profesí zavazují žít evangelium způsobem sv. Františka ve svém světském stavu podle Řehole schválené církví³.
4. Vzhledem k tomu, že náleží ke stejné duchovní rodině, svěřil Svatý stolec duchovní asistenci SFŘ a pastorační péči o něj františkánskému prvnímu řádu a Třetímu řádu řeholnímu [dále TOR, latinsky Tertius Ordo Regularis]. To jsou »řeholní společenství«, kterým je svěřeno »vyšší vedení«, o němž mluví kánon 303 CIC⁴.
- 1.
5. SFŘ je v církvi veřejným sdružením⁵. Člení se na bratrská společenství na různých úrovních: místní, oblastní, národní a mezinárodní. Každé z nich je v církvi samostatnou právnickou osobou.

Článek 2

1. Povolání do SFŘ je specifické povolání, které formuje život i apoštolskou činnost členů řádu. Proto do SFŘ nemohou patřit ti, kdo jsou vázání trvalými závazky v jiné řeholní rodině nebo v institutu zasvěceného života.
2. SFŘ je otevřen věřícím ze všech stavů. Mohou do něho patřit:
 - laici (muži i ženy),
 - diecézní duchovní (jáhni, kněží, biskupové).

Článek 3

1. Pro spiritualitu a apoštolský život členů SFŘ je charakteristický světský (sekulární) ráz.
2. Jejich sekularita v povolání i v apoštolském životě se projevuje podle individuálních podmínek, tj.:
 - u laiků tím, že přispívají k budování Božího království svou přítomností a svou činností v tomto světě⁶;
 - u diecézního kléru tím, že způsobem sobě vlastním slouží Božímu lidu ve spojení s biskupem a se společenstvím kněží⁷.Jedni i druzí se inspirují rozhodnutím sv. Františka z Assisi žít evangelium a snaží se pokračovat v jeho poslání spolu s ostatními částmi františkánské rodiny.

¹ Srov. kán. 210, 214 CIC; Lumen Gentium 40.

² Nazývaný také Sekulární františkánské bratrské společenství nebo Františkánský třetí řád [nebo Třetí řád sv. Františka] (srov. Řehole, pozn. 1).

Kán. 303 CIC definuje třetí řády takto: »Názvem „třetí řády“ nebo jiným vhodným pojmenováním se označují sdružení, jejichž členové žijí ve světě apoštolským životem a usilují o křesťanskou dokonalost podle ducha některého řeholního společenství pod vyšším vedením téhož společenství.«

³ Po řeholích schválených papežem Mikulášem IV. v roce 1289 a papežem Lvem XIII. v r. 1883, byla současná Řehole schválena papežem Pavlem VI. dne 24. června 1978.

⁴ Srov. Konstituce SFŘ 85,2.

⁵ Srov. kán. 116; 301,3; 312; 313 CIC.

⁶ Srov. kán. 225 CIC a Promluva papeže Jana Pavla II. k SFŘ (27.9.1982): Osservatore Romano (28.9.1982).

⁷ Srov. kán. 275 nn. CIC; Presbyterorum Ordinis 12; 14; 15 nn.

3. Povolání do SFŘ je povoláním žít evangelium v bratrském společenství. Za tímto účelem se členové SFŘ sdružují do církevních společenství, která se nazývají bratrská společenství.

Článek 4

1. SFŘ se řídí obecným kanonickým právem i svým vlastním právem: *Řeholí, Konstitucemi, Rituálem* a vlastními stanovami.
2. *Řehole* stanoví povahu, účel a ducha SFŘ.
3. [*Řehole 3*] Účelem *Konstitucí* je:
 - uvádět *Řeholí* do života;
 - určit konkrétní podmínky pro příslušnost k SFŘ, jeho správu, uspořádání života bratrských společenství a sídlo řádu⁸.

Článek 5

1. [*Řehole 3*] Autentický výklad *Řehole a Konstitucí* přísluší Svatému stolci.
2. Praktický výklad *Konstitucí*, který má za cíl harmonizaci a aplikaci *Konstitucí* v různých oblastech a na různých úrovních řádu, přísluší generální kapitule SFŘ.
3. Vyjasnění specifických bodů, které vyžadují rychlé rozhodnutí, je v kompetenci předsednictva mezinárodní rady SFŘ (CIOFS). Toto vyjasnění je platné do nejbližší generální kapituly.

Článek 6

1. Mezinárodní bratrské společenství SFŘ má své vlastní stanovy, schválené generální kapitulou.
2. Národní bratrská společenství mají své vlastní stanovy schválené předsednictvem mezinárodní rady SFŘ.
3. Oblastní a místní bratrská společenství mohou mít vlastní stanovy schválené radou vyšší úrovně.

Článek 7

Všechny předpisy, které nejsou v souladu s těmito *Konstitucemi*, se ruší.

KAPITOLA II ZPŮSOB ŽIVOTA A APOŠTOLSKÁ ČINNOST

ODDÍL 1 ZPŮSOB ŽIVOTA

Článek 8

1. Sekulární františkáni se svou profesí zavazují žít evangelium podle františkánské spirituality ve svých světských podmínkách.
2. Snaží se ve světle víry prohlubovat hodnoty a životní postoje evangelního života podle *Řehole* SFŘ:
 - [*Řehole 7*] na cestě, na níž se neustále obnovuje obrácení a formace;
 - [*Řehole 4*] s otevřeností vůči výzvám, které mají svůj původ ve společnosti a v dění v církvi, přecházejí z evangelia k životu a ze života k evangeliu;
 - v osobním i komunitním rozměru této cesty.

⁸ Srov. kán. 304 CIC.

Článek 9

1. [Řehole 5] Spiritualita sekulárního františkána není ani tak detailním programem, který má být uveden do praxe, jako spíše programem života soustředěného na osobu Kristovu a na jeho následování⁹.

2. [Řehole 4] Sekulární františkán, který se snaží následovat Kristův příklad a jeho učení, je povinen osobně a vytrvale studovat evangelium a Písmo svaté. Bratrské společenství a ti, kdo jsou za něj zodpovědní, ať prohlubují lásku k radostné zvěsti, a bratřím a sestrám ať pomáhají, aby ji znali a rozuměli jí tak, jak ji pod vedením Ducha hlásá církev¹⁰.

Článek 10

[Řehole 10] »Kristus chudý a ukřižovaný«, vítěz nad smrtí, vzkříšený, největší projev lásky Boží k lidem, je »knihou«, z níž se bratři a sestry po vzoru sv. Františka učí, proč a jak žít, milovat a trpět. V Kristu odkrývají hodnotu pronásledování pro spravedlnost a smysl těžkostí a křížů každodenního života. S ním jsou schopni přijímat Otcovu vůli i za těch nejobtížnějších okolností a žít františkánským duchem pokoje i odmítat každé učení odporující důstojnosti člověka.

Článek 11

Vědomi si toho, že Duch Svatý je zdrojem jejich povolání a že je animátorem bratrského života a poslání, ať se sekulární františkáni snaží napodobovat Františkovu věrnost k vnuknutím Ducha Svatého. Ať jsou také poslušni světcova napomenutí, aby nade všechno toužili mít »Ducha Páně a jeho svaté jednání«¹¹.

Článek 12

1. Inspirováni Františkovým příkladem i jeho spisy, a především s milostí Ducha Svatého, ať bratři a sestry prožívají každý den s vírou onen velký dar, který nám dal Kristus: zjevení Otce. Ať o této víře vydávají před lidmi svědectví:

- v rodinném životě;
- v práci;
- v radosti i v utrpení;
- při setkáních s lidmi, kteří jsou všichni bratry a sestrami, dětmi téhož Otce;
- svou přítomností a účastí na životě společnosti;
- v bratrském vztahu ke všemu stvoření.

2. [Řehole 10] S Ježíšem, poslušným až k smrti, ať se snaží poznat a konat Otcovu vůli. Ať děkují Bohu za dar svobody a za zjevení zákona lásky. Ke splnění Otcovy vůle ať přijmou pomoc, kterou jim církev nabízí prostřednictvím těch, kdo jsou v ní ustanoveni za představené, i od svých bratří a sester. Pokojně a odhodlaně ať přijímají riziko odvážných rozhodnutí ve společenském životě.

3. [Řehole 8] Ať bratři a sestry milují synovské setkání s Bohem a »učiní modlitbu a kontemplaci středem své existence i činnosti«. Ať se snaží objevit přítomnost Otce ve svém srdci, v přírodě i v dějinách lidstva, v nichž se naplňuje jeho plán spásy. Kontemplace tohoto tajemství je připraví ke spolupráci na tomto díle lásky.

Článek 13

1. [Řehole 7] Sekulární františkáni, dříve nazývaní »kající bratři a sestry«, chtějí žít v duchu stálé konverze. Prostředky k pěstování této charakteristiky františkánského povolání, individuálně i v bratrském společenství, jsou: naslouchání Božímu slovu a slavení bohoslužby slova, zpytování svědomí, duchovní cvičení, pomoc duchovního rádce a kající pobožnosti. Ať často přistupují ke svátosti smíření a účastní se na jejím společném slavení buď v rámci bratrského společenství, nebo se všemi věřícími¹².

2. V tomto duchu obrácení mají žít láskou k obnově církve a doprovázet ji osobní i společnou obnovou. Ovocem tohoto obrácení, které je odpovědí na Boží lásku, jsou skutky lásky vůči bratřím a sestrám¹³.

⁹ Srov. Nepotvrzená řehole sv. Františka 22,41; List věřícím 51.

¹⁰ Srov. Dei Verbum 10.

¹¹ Řehole sv. Františka 10,8.

¹² Obřady pokání, Úvod 22 nn.

¹³ Srov. List věřícím 25 nn.

3. Skutky kajicnosti, jako půst a zdrženlivost, které jsou pro františkánské kajicníky tradiční, mají být známy, oceňovány a prožívány podle obecných předpisů církve.

Článek 14

1. S vědomím toho, že Bůh chtěl z nás všech učinit jeden lid a že svou církev ustanovil všeobecnou svátostí spásy, ať se bratři a sestry na základě víry snaží rozjímat o církvi, o jejím poslání v dnešním světě a o úloze františkánských laiků v církvi, aby přijali odpovědnost a poznali výzvy, ke kterým je toto rozjímání přivede.

2. [Řehole 8] Středem života církve je eucharistie. V ní nás Kristus spojuje se sebou samým i mezi sebou navzájem v jedno tělo. Proto ať je eucharistie středem života bratrského společenství a bratři a sestry ať se účastní eucharistie tak často, jak je to jen možné. Ať při tom mají na paměti úctu a lásku sv. Františka, který v eucharistii prožíval všechna tajemství Kristova života.

3. Ať se účastní svátostného života církve nejen pro své osobní posvěcení, ale také pro rozvoj církve a pro šíření Božího království. Ať ve svých farnostech spolupracují na živém a uvědomělém slavení svátostí, zejména obřadů křtu a biřmování, svatebních obřadů a obřadů pomazání nemocných.

4. Bratři a sestry i bratrská společenství ať se řídí směrnicemi *Rituálu*, pokud jde o různé způsoby, jimiž se zapojí do liturgické modlitby církve. Slavení liturgie hodin je třeba dát přednost¹⁴.

5. Opravdoví ctitelé Otce jej mohou vždy a všude uctívat a modlit se k němu. Ať se přesto bratři a sestry snaží nalézt chvíle ticha a usebrání, kdy by se mohli věnovat jen modlitbě.

Článek 15

1. [Řehole 11] Sekulární františkáni se zavazují žít ducha blahoslavenství a zvláště ducha chudoby. Evangelní chudoba je projevem důvěry v Otce, vede k vnitřní svobodě a napomáhá k podpoře spravedlivějšího rozdělování bohatství.

2. Sekulární františkáni, kteří se musí svou prací a hmotným majetkem postarat o vlastní rodiny a sloužit společnosti, žijí evangelní chudobu specifickým způsobem. Porozumět tomu a uskutečnit to vyžaduje silné osobní nasazení i podporu od bratrského společenství; prostředkem k tomu je modlitba a dialog, společné zpytování svědomí a mít na zřeteli instrukce církve a potřeby společnosti.

3. Sekulární františkáni ať se snaží omezit své osobní potřeby, aby se mohli lépe dělit o duchovní i hmotná dobra s bratry a sestrami, především s těmi nejpotřebnějšími. Ať děkují Bohu za dobra, která obdrželi a kterých užívají jako dobří správci, a ne jako vlastníci.

Ať se pevně stavějí proti konzumnímu způsobu života a proti ideologiím a praktikám, které stavějí bohatství nad lidské a náboženské hodnoty a dovolují vykořisťování člověka.

4. Ať milují a uskutečňují čistotu srdce, zdroj opravdového bratrství.

Článek 16

1. [Řehole 9] Maria, Matka Ježíšova, je vzorem v naslouchání Božímu slovu a ve věrnosti povolání. Podobně jako sv. František i my na ní vnímáme uskutečněné všechny evangelní ctnosti¹⁵. Ať bratři a sestry pěstují hlubokou lásku ke svaté Panně, napodobují ji, modlí se k ní a jsou jí oddáni s dětskou důvěrou. Ať je jejich zbožnost projevem zdravé víry a projevuje se způsoby schválenými církvi.

2. Maria je pro celé společenství církve vzorem plodné a věrné lásky. Sekulární františkáni a jejich bratrská společenství ať se snaží prožívat zkušenost sv. Františka, který svatě Panně svěřil své dílo. Ať s Marií tak jako učedníci o Letnicích přijímají Ducha Svatého, aby vytvářeli společenství lásky¹⁶.

¹⁴ *Rituál* SFŘ, Dodatek 26-27: »Podle *Řehole* SFŘ (čl. 8) se sekulární františkáni mají připojovat k liturgické modlitbě jednou z forem, které církev předkládá, a tak v sobě obnovovat tajemství Kristova života.«

¹⁵ Pozdravení blahoslavené Panny Marie.

¹⁶ Srov. 2 Cel 198.

ODDÍL 2 AKTIVNÍ PŘÍTOMNOST V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Článek 17

1. [Řehole 6] Sekulární františkáni jsou povoláni ke spolupráci na budování církve jako svátosti spásy pro všechny lidi a učinění křtem a profesí »svědky a nástroji poslání« církve, hlásají tedy Krista životem i slovy. Osobní svědectví¹⁷ v prostředí, v němž žijí, a služba při budování Božího království v tomto světě jsou přednostní formou jejich apoštolátu.

2. V bratrských společenstvích ať se podporuje příprava bratří a sester na šíření evangelního poselství »v běžných světských podmínkách«¹⁸ a ke spolupráci na katechezi v církevních společenstvích.

3. Ti, kdo jsou povoláni plnit poslání katechetů, poslání vedoucích církevních společenství nebo vykonávají jiné služby, a stejně tak i posvátní služebníci ať si osvojují lásku sv. Františka k Božímu slovu, jeho důvěru v ty, kdo Boží slovo hlásají, i velké nadšení, s nímž sv. František přijal od papeže poslání kázat pokání.

4. Na službě posvěcování, kterou církev vykonává liturgií, modlitbou a skutky pokání a milosrdenství, se bratři a sestry mají v praxi podílet především ve vlastní rodině, dále v bratrském společenství a konečně i svou aktivní přítomností v místní církvi a ve společnosti.

Za spravedlivou a bratrskou společnost

Článek 18

1. Sekulární františkáni, inspirováni osobou a poselstvím sv. Františka z Assisi, jsou povoláni přispívat k civilizaci, ve které by důstojnost lidské osobnosti, spoluodpovědnost a láska byly živou skutečností¹⁹.

2. [Řehole 13] Musí prohlubovat pravé základy všeobecného bratrství a všude vytvářet ovzduší pohostinnosti a bratrskou atmosféru. Ať pevně vystupují proti každé formě vykořisťování, diskriminace a odsouvání na okraj společnosti i proti každému postoji lhostejnosti vůči ostatním.

3. [Řehole 13] Ať spolupracují s hnutími, která podporují bratrství mezi národy. Ať se snaží »vytvořit důstojné životní podmínky« pro všechny a snaží se usilovat o svobodu každého národa.

4. Ať podle příkladu sv. Františka, patrona ekologů, aktivně podporují iniciativy k ochraně stvoření a spolupracují na úsilí, které brání znečištění a poškození přírody a vede k vytváření takových podmínek života a takového životního prostředí, které by nebyly hrozbou člověku.

Článek 19

1. [Řehole 14] Sekulární františkáni ať jsou vždy kvasem v prostředí, v němž žijí, a to svědectvím bratrské lásky a jasnou křesťanskou motivací.

2. Ať se v duchu minority věnují především chudým a těm, kdo jsou na okraji společnosti, ať už se jedná o jednotlivce, skupiny lidí nebo celé národy. Ať spolupracují na odstranění všeho, co je staví na okraj společnosti, a těch forem chudoby, které jsou výsledkem neschopnosti a nespravedlnosti.

Článek 20

1. [Řehole 14] Zavázání budovat Boží království v rámci časných struktur a aktivit, žijí sekulární františkáni podle svého povolání svou příslušnost k církvi i ke společnosti jako neoddelitelnou skutečnost.

2. Jako první a základní příspěvek k budování světa, kde by bylo víc spravedlnosti a bratrství, ať se snaží řádně plnit své pracovní povinnosti a zvyšovat svou odbornou způsobilost. V témže duchu služby ať přijímají svou společenskou a občanskou odpovědnost.

¹⁷ Srov. Nepotvrzená řehole sv. Františka 17,3; Legenda tří druhů 36; List věřícím 53.

¹⁸ Lumen Gentium 35.

¹⁹ Srov. Gaudium et Spes 31 nn.

Článek 21

1. [Řehole 16] Pro sv. Františka je práce darem a schopnost pracovat je milostí. Každodenní práce není pouze prostředkem k obživě, ale také příležitostí sloužit Bohu i bližnímu a cestou k rozvoji vlastní osobnosti. S přesvědčením, že práce je právem i povinností a že každé zaměstnání si zaslouží úctu, ať se bratři a sestry snaží spolupracovat na tom, aby všichni měli možnost pracovat a pracovní podmínky aby byly stále více humánní.

2. Zábava a odpočinek mají svou hodnotu a jsou nezbytné pro rozvoj člověka. Sekulární františkáni ať se snaží docílit rovnováhy mezi prací a odpočinkem a usilují o účelné využití svého volného času²⁰.

Článek 22

1. [Řehole 15] Ať se sekulární františkáni »účastní veřejného života«. Jak je to jen možné, ať spolupracují při tvorbě spravedlivých zákonů a nařízení.

2. V oblasti podporování lidských hodnot a spravedlnosti mají bratrská společenství vystupovat s odvážnými iniciativami, které jsou v souladu s františkánským povoláním a se směrnicemi církve. Ať zaujmou jasný postoj, kdykoli je napadána důstojnost člověka nějakou formou útlaku nebo nezájmu. Ať nabízejí svou bratrskou službu obětem nespravedlnosti.

3. Vzdát se použití násilí, což je charakteristické pro Františkovy následovníky, neznamená vzdát se jakéhokoli činu. Proto ať si bratři a sestry dávají pozor na to, aby byly jejich intervence vždy motivovány křesťanskou láskou.

Článek 23

1. [Řehole 19] Mír je dílem spravedlnosti a ovocem smíření a bratrské lásky²¹. Sekulární františkáni jsou povoláni být nositeli pokoje ve svých rodinách i ve společnosti:

- ať se snaží propagovat a rozšiřovat mírové myšlenky a postoje;
- ať vyvíjejí vlastní iniciativy a jako jednotlivci i jako bratrské společenství ať spolupracují na iniciativách papeže, místní církve i františkánské rodiny;
- ať spolupracují s hnutími a institucemi, které se zasazují o mír s respektem k jeho skutečným základům.

2. Ačkoliv uznávají právo na legitimní osobní i národní obranu, ať si váží rozhodnutí těch, kdo z důvodu svědomí odmítají »nosit zbraň«.

3. Kvůli zabezpečení pokoje v rodině, ať bratři a sestry zavčas sepíší poslední vůli o svém majetku.

V rodině

Článek 24

1. [Řehole 17] Ať sekulární františkáni považují svou vlastní rodinu za prvořadé prostředí, ve kterém mají žít své křesťanské závazky a františkánské povolání. Ať ve své rodině dávají prostor modlitbě, Božímu slovu a křesťanské katechezi. Ať se také zasazují o úctu ke každému životu od jeho početí a v každé situaci až do smrti.

Manželé ať nalézají v Řeholi SFRČ platnou pomoc na své vlastní cestě křesťanského života a jsou si vědomi toho, že ve svátosti manželství se jejich láska účastní na lásce, kterou má Kristus ke své církvi. Láska manželů a potvrzení hodnoty věrnosti jsou hlubokým svědectvím pro vlastní rodinu, pro církev i pro svět.

2. V bratrském společenství:

- ať jsou tématy pro dialog a sdílení zkušeností spiritualita rodiny a manželů i křesťanský postoj k problémům rodinného života;
- ať se sdílejí důležité okamžiky rodinného života se spolubratry a spolusestrami a věnuje se bratrská pozornost těm, kteří žijí v obtížných situacích a podmínkách - svobodným, vdovám a vdovcům, osamoceným rodičům, rozloučeným a rozvedeným manželům;
- [Řehole 19] ať se vytvářejí vhodné podmínky pro dialog mezi generacemi;

²⁰ Srov. Gaudium et Spes 67; Laborem Exercens 16 nn.

²¹ Gaudium et Spes 78.

— at' se podporuje vytváření skupin manželů a skupin rodin.

3. At' bratři a sestry spolupracují se snahami církve a společnosti, které směřují k upevnění hodnoty věrnosti a úcty k životu a k nalezení odpovědi na sociální problémy rodiny.

Článek 25

Doporučuje se vytvářet skupiny dětí vzhledem k nutnosti vychovávat »děti k tomu, aby ... se otvíraly pro společenství ... a uvědomily si, že jsou živými a činnými členy Božího lidu«²², a vzhledem k vlivu, který na ně sv. František může mít. Za pomoci pedagogiky a organizace odpovídající jejich věku, at' jsou tyto skupiny přiváděny k poznání františkánského života a k lásce k němu. Vhodné pokyny pro organizování těchto skupin a pro jejich vztah k bratrskému společenství a k františkánským skupinám mládeže poskytnou *Národní stanovy*.

Poslové radosti a naděje

Článek 26

1. Také v utrpení zakusil sv. František důvěru a radost, které čerpal:

— ze zkušenosti Božího otcovství;

— z neochvějné víry, že s Kristem vstane z mrtvých k věčnému životu;

— ze zkušenosti, že se může setkat se Stvořitelem a chválit ho ve všeobecném bratrství s celým stvořením²³.

[*Řehole 19*] Proto v souladu s evangeliem at' sekulární františkáni přijímají za svou naději a radost ze života. Tím pomohou čelit mnoha úzkostem a pesimismu a budou tak připravovat lepší budoucnost.

2. V bratrském společenství at' bratři a sestry podporují vzájemné porozumění a pečují o to, aby atmosféra jejich setkávání byla přátelská a radostná. At' se také navzájem povzbuzují v dobrém.

Článek 27

1. [*Řehole 19*] At' se bratři a sestry s přibývajícím věkem učí přijímat nemoci i vzrůstající obtíže a dávají svému životu hlubší smysl tím, že poroste jejich odpoutávání od světa a přilnutí k zaslíbené zemi. At' jsou pevně přesvědčeni, že společenství těch, kteří věří v Krista a kdo v něm milují jeden druhého, bude pokračovat ve věčném životě jako »společenství svatých«.

2. At' se sekulární františkáni snaží ve svém okolí a především v bratrských společenstvích vytvářet ovzduší víry a naděje, aby »sestra smrt« byla chápána jako přechod k Otci a všichni aby se na ni mohli pokojně připravit.

KAPITOLA III ŽIVOT V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

ODDÍL 1 OBECNÉ ZÁSADY

Článek 28

1. Bratrské společenství SFŘ nachází svůj počátek v inspiraci sv. Františka z Assisi, jemuž sám Nejvyšší zjevil evangelní podstatu života v bratrském společenství²⁴.

2. [*Řehole 20*] »SFŘ se člení na bratrská společenství na různých úrovních«, aby se organizovaným způsobem podporovala jednota a vzájemná spolupráce mezi bratry a sestrami i jejich aktivní a společná přítomnost jak v místní, tak i ve všeobecné církvi. SFŘ také podpoří angažovanost bratrských společenství ve službě ve světě, a zvláště v životě společnosti.

²² Apostolicam Actuositatem 30.

²³ Srov. 2 Cel 125; Assiská kompilace 43; Větší legenda 9,1.

²⁴ Srov. *Konstituce* 3,3; *Závět' sv. Františka* 14.

3. Bratři a sestry se sdružují buď do místních bratrských společenství, která jsou ustavena při kostele či řeholním domě, nebo do osobních bratrských společenství, ustavených ze zvláštních důvodů, uvedených a uznaných ve zřizovacím dekretu (v dekretu o kanonickém ustavení)²⁵.

Článek 29

1. Místní bratrská společenství se sdružují podle církevních, územních nebo jiných kritérií do bratrských společenství na různých úrovních: oblastní, národní a mezinárodní. Jsou koordinována a propojena podle ustanovení *Řehole a Konstitucí*. To je zapotřebí kvůli spojení mezi bratrskými společenstvími, řádné spolupráci mezi nimi a kvůli jednotě SFR.

2. [*Řehole 20*] Pokud je to možné, ať tato bratrská společenství, která jsou v církvi samostatnými právními osobami, získají pro lepší plnění svého poslání i občanskoprávní subjektivitu. Národním radám přísluší vydávat směrnice týkající se důvodů a způsobu, jak postupovat.

3. *Národní stanovy* musí stanovit kritéria organizace SFR v rámci národa. Aplikace těchto kritérií je ponechána rozváznému úsudku vedení příslušných bratrských společenství a národní rady.

Článek 30

1. Bratři a sestry jsou spoluodpovědní za život bratrského společenství, ke kterému patří, i za život SFR jako organické jednoty všech bratrských společenství rozptýlených po světě.

2. Smysl pro spoluodpovědnost vyžaduje od členů osobní přítomnost, svědectví, modlitbu a aktivní spolupráci podle možností každého jednotlivce a případný podíl na animaci bratrského společenství.

3. [*Řehole 25*] V rodinném duchu ať každý bratr a sestra přiměřeně podle svých možností přispívá do pokladny bratrského společenství za účelem poskytnutí finančních prostředků potřebných pro život bratrského společenství a na podporu jeho bohoslužeb, apoštolátu a charitativní činnosti. Podobně ať se bratři a sestry postarají o financování a také o jiné způsoby podpory aktivit a činnosti bratrských společenství vyšší úrovně.

Článek 31

1. [*Řehole 21*] »Každé bratrské společenství na jakékoli úrovni animuje a vede rada a ministr (nebo předseda).« Tyto služby jsou udělovány volbami v souladu s *Řeholí*, s *Konstitucemi* a s vlastními stanovami. Pouze v mimořádných případech nebo v první fázi jejich ustavování mohou existovat bratrská společenství bez řádné rady. Tento nedostatek doplní na dobu nezbytně nutnou rada vyšší úrovně, která se postará o zajištění vzniku nebo o obnovení bratrského společenství, o formaci jeho animátorů a o provedení voleb.

2. Služba ministra nebo člena rady je bratrskou službou, je závazkem být k dispozici každému bratrovi a sestře i bratrskému společenství a brát za ně zodpovědnost, aby každý žil své povolání a aby každé bratrské společenství bylo opravdovým františkánským církevním společenstvím, které je aktivně přítomno v církvi i ve společnosti.

3. Vedoucími SFR na každé úrovni ať jsou bratři a sestry s trvalou profesí, kteří jsou přesvědčeni o hodnotě evangelního františkánského života, velkoryse pohlíží na život církve a společnosti, jsou otevření k dialogu i ke spolupráci a jsou připraveni pomáhat i pomoc přijímat.

4. Vedoucí ať se starají o duchovní i technickou přípravu a animaci setkání jak bratrských společenství, tak i rad. Ať se snaží povzbuzovat ducha i život bratrského společenství svým osobním příkladem i tím, že doporučí ve světle františkánského ideálu vhodné prostředky pro rozvoj života bratrského společenství i jeho apoštolátu. Ať dbají na to, aby se realizovala přijatá rozhodnutí, a ať prohlubují spolupráci mezi bratry a sestrami.

Článek 32

1. Ministři a členové rad ať podporují a žijí ducha i realitu společenství mezi bratry a sestrami, mezi různými bratrskými společenstvími a mezi bratrskými společenstvími a františkánskou rodinou. Především ať jim leží na srdci pokoj a smíření uvnitř bratrského společenství.

²⁵ Srov. kán. 518 CIC.

2. [Řehole 21] Vedoucí úloha ministrů a členů rad je dočasná. Bratři a sestry at' se vyhýbají jakékoliv ctižádostivosti. Musí projevovat svou lásku k bratrskému společenství duchem služby a být připraveni jak přijmout, tak i opustit svou službu.

Článek 33

1. [Řehole 20] Při vedení a koordinaci bratrských společenství a řádu je třeba rozvíjet osobnost a schopnosti jednotlivých bratří a sester i jednotlivých bratrských společenství při respektování mnohosti způsobů vyjádření františkánského ideálu a kulturní různosti.

2. Rady vyšší úrovně at' nedělají to, co může náležitě vykonat buď místní bratrské společenství, nebo rada nižší úrovně. At' respektují a podporují jejich vitalitu, aby dobře plnily své povinnosti. Místní bratrská společenství a příslušné rady at' se snaží uvádět do života rozhodnutí mezinárodní rady a dalších rad vyšší úrovně a jejich programy at' přizpůsobí, je-li to potřeba, svým podmínkám.

Článek 34

Kde to vyžaduje prostředí a potřeby členů, mohou být v rámci bratrských společenství pod vedením jedné rady vytvářeny sekce nebo skupiny sdružující členy, kteří mají specifické potřeby, společné zájmy nebo tutéž činnost. Tyto skupiny si mohou stanovit zvláštní pravidla, týkající se jejich schůzek a činnosti, musí však zůstat zachována věrnost požadavkům vyplývajícím z příslušnosti k jednomu bratrskému společenství. *Národní stanovy* určí vhodná kritéria pro vytváření a činnost těchto sekcí nebo skupin.

Článek 35

1. Diecézním kněžím, kteří poznávají, že jsou Duchem Svatým povoláni k účasti na charismatu sv. Františka z Assisi v sekulárním bratrském společenství, at' je v něm věnována zvláštní pozornost, která odpovídá jejich poslání v Božím lidu.

2. Život a učení sv. Františka a *Řehole* SFŘ nabízejí diecézním františkánským kněžím asketické a pastorační podněty k tomu, aby lépe žili své povolání v církvi. K prohloubení těchto podnětů se mohou diecézní františkánští kněží také sdružovat do osobních bratrských společenství. Je vhodné, aby tato bratrská společenství měla své vlastní stanovy, které určí konkrétní podobu jejich složení, bratrských setkání a duchovní formace a kromě toho zajistí živé a účinné spojení s celým řádem.

Článek 36

1. Velkou pomocí v duchovním a apoštolském rozvoji SFŘ mohou být bratři a sestry, kteří se soukromými slibů zavazují žít ducha blahoslavenství a stávat se disponovanějšími ke kontemplaci a ke službě bratrskému společenství.

2. Tito bratři a sestry se mohou sdružovat do skupin podle stanov schválených národní radou nebo, jestliže se tyto skupiny rozšíří za hranice jednoho státu, předsednictvem mezinárodní rady SFŘ.

3. Takové stanovy musí být v souladu s těmito *Konstitucemi*.

ODDÍL 2 VSTUP DO ŘÁDU A FORMACE

Článek 37

1. [Řehole 23] Začlenění do řádu se uskutečňuje obdobím iniciace, obdobím formace a slibem zachovávat *Řeholi* (profesí).

2. Vstupem do bratrského společenství začíná cesta formace, která se musí rozvíjet celý život. Za formaci jsou zodpovědni: sám kandidát, celé bratrské společenství, rada s ministrem, formátor a duchovní asistent, přičemž pamatují na to, že základním činitelem formace je Duch Svatý, a vždy se snaží s ním spolupracovat.

3. Bratři a sestry zodpovídají za svou vlastní formaci, aby stále dokonaleji rozvíjeli povolání, které obdrželi od Pána. Bratrské společenství má bratřím a sestrám na této cestě pomáhat přijetím, modlitbou a příkladem.

4. Národním a oblastním radám přísluší po vzájemné dohodě vypracovat a schválit prostředky pro formaci přizpůsobené místní situaci, aby tak pomohli vedoucím formace v jednotlivých bratrských společenstvích.

Období iniciace

Článek 38

1. [Řehole 23] Období iniciace je přípravnou fází pro dobu vlastní a opravdové formace. Má za cíl rozlišit povolání a umožnit vzájemné poznání bratrského společenství a uchazeče. Musí zaručit svobodu a opravdovost při vstupu do SFR.

2. Délku období iniciace a způsob přípravy určují *Národními stanovami*.

3. Radě bratrského společenství přísluší rozhodnout o možných výjimkách v délce trvání období iniciace při zachování směrnic národní rady.

Přijetí do řádu

Článek 39

1. [Řehole 23] Žádost o přijetí do řádu předkládá uchazeč ministrovi místního či osobního bratrského společenství formálním aktem, pokud možno písemně.

2. Podmínky pro přijetí jsou: vyznávat katolickou víru, žít ve spojení s církví, mít dobrou morálku, vykazovat jasné známky povolání²⁶.

3. Rada bratrského společenství rozhoduje kolegiálně o žádosti; uchazeči dá formální odpověď a informuje bratrské společenství.

4. Obřad přijetí se koná podle *Rituálu*²⁷. Přijetí se zaznamená a záznam se uloží do archivu bratrského společenství.

Období formace

Článek 40

1. [Řehole 23] Období počáteční formace trvá nejméně jeden rok. *Národní stanovami* mohou určit delší dobu trvání. Účelem tohoto období je vyzrání povolání, získání zkušenosti evangelního života v bratrském společenství a lepší poznání řádu. Tato formace ať se uskutečňuje častými studijními a modlitebními setkáními a konkrétními zkušenostmi služby a apoštolátu. K těmto setkáním ať dochází, je-li to možné a vhodné, společně s kandidáty jiných bratrských společenství.

2. Kandidáti ať jsou vedeni k četbě a k rozjímání Písma svatého, k poznání sv. Františka a jeho spisů i k poznání františkánské spirituality a ke studiu *Řehole a Konstitucí*. Jsou vychováváni k lásce k církvi a k přijetí jejího učitelského úřadu. Laici se učí žít své časné závazky ve světě v duchu evangelia.

3. Účast na setkáních místního bratrského společenství je nezbytným předpokladem k uvedení do společné modlitby a do života bratrského společenství.

4. Ať se použije způsob výuky ve františkánském stylu, který odpovídá místní mentalitě.

Profese neboli slib žít podle evangelia

Článek 41

1. [Řehole 23] Po uplynutí období počáteční formace požádá kandidát ministra místního bratrského společenství o složení profese. Rada bratrského společenství rozhodne po vyslechnutí formátora a duchovního asistenta tajným hlasováním o připuštění kandidáta k profesi, oznámí mu své rozhodnutí a informuje bratrské společenství.

²⁶ Srov. kán. 316 CIC.

²⁷ Srov. *Rituál SFR*, část I: Úvodní poznámky 10 nn; hlava I.

2. Podmínky profese neboli slibu žít podle evangelia jsou:

- dosažení věku určeného *Národními stanovami*;
- aktivní účast v počáteční formaci po dobu nejméně jednoho roku;
- souhlas rady místního bratrského společenství.

3. Prodloužení období počáteční formace, pokud je pokládáno za vhodné, nesmí překročit více než o jeden rok dobu určenou *Národními stanovami*.

Článek 42

1. Profese je slavnostním církevním úkonem, kterým kandidát, jenž si je vědom povolání, které obdržel od Krista, obnovuje své křestní sliby a veřejně stvrzuje svůj závazek žít evangelium ve světě podle příkladu sv. Františka a podle *Řehole* SFŘ.

2. [Řehole 23] Profese začleňuje kandidáta do řádu a je svou povahou trvalým závazkem. Trvalé profesi může z objektivních a konkrétních pedagogických důvodů předcházet dočasná profese, která se po roce obnovuje. Celková doba dočasné profese nesmí překročit tři roky²⁸.

3. Profesi přijímá jménem církve a SFŘ ministr místního bratrského společenství nebo jeho delegát. Obřad se koná podle předpisů *Rituálu*²⁹.

4. Profese není pouze závazkem profesantů vůči bratrskému společenství, ale stejně tak zavazuje bratrské společenství k tomu, aby o profesanty pečovalo po lidské i náboženské stránce.

5. Vykonání profese se zaznamená a záznam se uloží do archivu bratrského společenství.

Článek 43

Národní stanovy určují:

- [Řehole 23] minimální věk pro složení profese, který však nesmí být nižší než dovršených osmnáct let;
- vnější znamení příslušnosti k řádu (»Tau« nebo jiný františkánský symbol).

Stálá formace

Článek 44

1. Formace bratří a sester započatá v přecházejících etapách trvá stále bez přerušení. Má být považována za pomoc při konverzi každého jednotlivce³⁰ i všech a za pomoc při plnění svého vlastního poslání v církvi i ve společnosti.

2. Bratrské společenství má povinnost věnovat zvláštní pozornost formaci nových profesantů a dočasných profesantů, aby umožnilo vyvrání jejich povolání a zakořenění jejich vědomí příslušnosti k řádu.

3. Účelem stálé formace – také prostřednictvím kurzů, setkání a výměny zkušeností – je pomoci všem bratrům a sestram:

- [Řehole 4] naslouchat Božímu slovu a rozjímat o něm, aby »z evangelia přecházeli k životu a ze života k evangeliu«;
- přemýšlet ve světle víry a s pomocí dokumentů magisteria o událostech v církvi i ve společnosti, aby tak došli ke správným postojům;
- aktualizovat a prohlubovat františkánské povolání studiem spisů sv. Františka, sv. Kláry a františkánských autorů.

Podpora povolání

²⁸ Srov. *Rituál* SFŘ, část I: Úvodní poznámky 18.

²⁹ Srov. *Rituál* SFŘ, část I: Úvodní poznámky 13 nn; hlava II.

³⁰ Srov. *Konstituce* 8; 1 Cel 103.

Článek 45

1. Podporovat povolání do řádu je povinností všech bratří i sester a znamením životaschopnosti jednotlivých bratrských společenství.

Ať bratří a sestry, přesvědčení o hodnotě františkánského způsobu života, prosí Boha, aby dal milost františkánského povolání novým členům.

2. Třebaže nic nemůže nahradit svědectví každého jednotlivce a bratrského společenství, rady musí zvolit vhodné prostředky k podpoře sekulárního františkánského povolání.

ODDÍL 3

BRATRSKÁ SPOLEČENSTVÍ NA RŮZNÝCH ÚROVNÍCH

Místní bratrské společenství

Článek 46

1. [Řehole 22] Místní bratrské společenství kanonicky ustavuje kompetentní vyšší řeholní představený na žádost bratří a sester, kterých se to týká, po předchozí konzultaci a ve spolupráci s radou vyšší úrovně, ke které bude nové bratrské společenství náležet podle *Národních stanov*.

Pro kanonické ustavení bratrského společenství mimo domy nebo kostely františkánských řeholníků prvního řádu či TOR je nezbytný písemný souhlas místního ordináře³¹.

2. K platnému ustavení místního bratrského společenství se vyžaduje alespoň pět členů s trvalou profesí. Přijetí a profesi těchto prvních bratří a sester přijme rada jiného místního bratrského společenství nebo rada vyšší úrovně, která se vhodným způsobem postará o jejich formaci. Akta o přijetí, o profesi i dekret o ustavení se uchovávají v archivu bratrského společenství, kopie se zasílají radě vyšší úrovně.

3. Jestliže v některém státě nejsou ještě žádná bratrská společenství SFŘ, je na předsednictvu mezinárodní rady SFŘ, aby se o to postaralo.

Článek 47

1. [Řehole 22] Každé místní bratrské společenství, základní buňka jediného SFŘ, je svěřeno do pastorační péče františkánského řeholního řádu, který ho kanonicky ustavil.

2. Místní bratrské společenství může přejít do pastorační péče jiného františkánského řeholního řádu způsobem uvedeným v *Národních stanovách*.

Článek 48

1. V případě zániku bratrského společenství přechází jeho majetek, knihovna a archiv na bratrské společenství na bezprostředně vyšší úrovni.

2. Je-li podle kanonického práva bratrské společenství obnoveno, převezme případný zbylý majetek, svou knihovnu a archiv.

Rada bratrského společenství

Článek 49

1. Radu místního bratrského společenství tvoří tyto služby: ministr, zástupce ministra, sekretář, pokladník a formátor. Podle potřeb jednotlivých bratrských společenství se mohou přidat další služby. Duchovní asistent bratrského společenství je z práva samého členem jeho rady³².

2. Bratrské společenství, které se sejde na shromáždění nebo na kapitule, jedná o věcech, které se týkají jeho života a organizace. Každé tři roky na volebním shromáždění či kapitule zvolí ministra a radu podle předpisů uvedených v *Konstitucích* a ve *Stanovách*.

³¹ Srov. kán. 312 CIC.

³² Srov. *Konstituce* 90,2.

Článek 50

1. Radě místního bratrského společenství přísluší:

- podporovat iniciativy nezbytné k podpoře bratrského života, pro růst lidské, křesťanské a františkánské formace členů bratrského společenství a pro posilování jejich svědectví a angažovanosti ve světě;
- při výběru z mnoha možných činností v oblasti apoštolátu činit konkrétní a odvážná rozhodnutí, která odpovídají situaci bratrského společenství.

2. Kromě toho je úkolem rady:

- a) rozhodovat o přijetí nových bratří a sester a o jejich připuštění k profesi³³;
- b) navázat bratrský dialog se členy, kteří se nacházejí ve zvláštních nesnázích, a učinit náležitá opatření;
- c) přijmout žádost o vystoupení a rozhodnout o pozastavení členství v bratrském společenství;
- d) v souladu s *Konstitucemi* a *Stanovami* rozhodnout o vytvoření sekcí nebo skupin;
- e) rozhodovat o použití dostupných fondů a vůbec rozhodovat o věcech týkajících se správy financí a ekonomických záležitostí bratrského společenství;
- f) svěřovat úkoly členům rady a dalším profesním členům;
- g) žádat kompetentní představené prvního řádu a TOR o vhodné a připravené řeholníky za asistenty;
- h) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Služby v bratrském společenství

Článek 51

1. Při důsledném zachování spoluodpovědnosti rady za animování a vedení bratrského společenství přísluší ministři, který je hlavním odpovědným za bratrské společenství, pečovat o to, aby byly uvedeny do života pokyny a rozhodnutí bratrského společenství a rady, které informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem ministra:

- a) svolávat setkání bratrského společenství a rady, předsedat jim a řídit je; každé tři roky svolat volební kapitulu bratrského společenství po vyslechnutí rady ohledně formalit spojených se svoláním;
- b) připravit výroční zprávu k odeslání radě vyšší úrovně po jejím schválení radou bratrského společenství;
- c) zastupovat bratrské společenství ve všech vztazích k církevním i státním úřadům. Získá-li bratrské společenství občanskoprávní subjektivitu, stává se ministr, je-li to možné, jeho zákonným zástupcem;
- d) se souhlasem rady žádat o pastorační a bratrskou vizitaci alespoň jednou za tři roky;
- e) vykonávat to, co podle *Konstitucí* náleží do jeho kompetence.

Článek 52

1. Úkolem zástupce ministra je:

- a) spolupracovat v bratrském duchu s ministrem a podporovat ho při plnění jeho úkolů;
- b) vykonávat činnosti, kterými ho pověřila rada a/nebo shromáždění či kapitula;
- c) zastupovat ministra v tom, v čem je kompetentní a za co je odpovědný, v případě jeho nepřítomnosti nebo dočasné neschopnosti;
- d) převzít službu ministra, jestliže se tato služba uprázdni³⁴.

2. Úkolem sekretáře je:

- a) vypracovávat oficiální dokumenty bratrského společenství a rady a postarat se o jejich zaslání příslušným adresátům;
- b) pečovat o aktualizaci a správu archivu a registrů a zaznamenávat do registrů přijetí, profese, úmrtí, vystoupení a přestupy z bratrského společenství³⁵;
- c) pečovat o sdělování nejvýznamnějších skutečností na různé úrovně, a je-li to vhodné, rozšiřovat je prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

3. Úkolem formátora je:

- a) s pomocí ostatních členů rady koordinovat formační aktivity bratrského společenství;
- b) vyučovat a animovat uchazeče v období iniciace, kandidáty v období formace a nové profesanty;

³³ Srov. *Konstituce* 39,3; 41,1.

³⁴ Srov. *Konstituce* 81,1.

³⁵ Každé místní bratrské společenství ať má alespoň registr zapsaných (přijetí, profese, přestupy, úmrtí a všechny další důležité záležitosti jednotlivých členů), registr zápisů rady a registr administrativy.

c) před profesí informovat radu bratrského společenství o způsobilosti kandidáta zavázat se k životu podle *Řehole*.

4. Úkolem pokladníka nebo ekonoma je:

a) pečlivě spravovat obdržené příspěvky a každý příjem zaznamenávat do příslušné knihy s uvedením data přijetí a jména přispěvatele nebo toho, kdo je shromáždil;

b) do stejné knihy zaznamenávat totéž o výdajích a uvést datum a účel v souladu se směrnicemi rady bratrského společenství;

c) podle předpisů *Národních stanov* skládat účty ze své správy shromáždění i radě bratrského společenství.

5. Ustanovení týkající se kompetencí zástupce ministra, sekretáře a pokladníka platí s příslušnými úpravami na všech úrovních.

Účast na životě bratrského společenství

Článek 53

1. [Řehole 24] Bratrské společenství musí nabízet svým členům příležitosti k setkání a ke spolupráci prostřednictvím schůzek, které se mají konat co nejčastěji, jak to dovolují místní podmínky, a na nichž se mají všichni aktivně podílet.

2. [Řehole 6,8] Ať se bratrské společenství pravidelně schází také jako církevní společenství ke slavení eucharistie v takovém duchu, jenž posílí bratrství a který je pro františkánskou rodinu charakteristický. Kde není možné slavit eucharistii samostatně, ať se bratři a sestry připojí k širšímu církevnímu společenství.

3. Začlenění do místního bratrského společenství a účast na jeho životě jsou pro příslušnost k SFŘ podstatné. Pro udržení jednoty bratrského společenství s bratry a sestrami, kteří se — z vážných zdravotních nebo rodinných důvodů či kvůli práci nebo vzdálenosti — nemohou aktivně podílet na životě společenství, musí být podniknuty vhodné kroky podle směrnic *Národních stanov*.

4. Bratrské společenství s vděčností pamatuje na zemřelé bratry a sestry a dále setrvává ve společenství s nimi při modlitbě a při slavení eucharistie.

5. Pro ty, kdo se chtějí podílet na životě a činnosti SFŘ, aniž by k němu náleželi, mohou *Národní stanovy* určit zvláštní formy přidružení k bratrskému společenství.

Článek 54

1. Pokud bratrské společenství na kterékoli úrovni disponuje movitým či nemovitým majetkem, budou se v souladu s *Národními stanovami* muset podniknout kroky nezbytné k tomu, aby toto bratrské společenství získalo občanskoprávní subjektivitu.

2. *Národní stanovy* musí na základě příslušných občanských zákonů stanovit přesná kritéria týkající se účelu právnické osoby, správy majetku a vnitřní kontroly. Musí rovněž obsahovat směrnice pro to, aby ustavující akt stanovil, jak se naloží s majetkem právnické osoby v případě jejího zániku.

3. *Národní stanovy* musí rovněž určit přesná pravidla pro to, aby v místních bratrských společenstvích, která mají svůj majetek nebo jej spravují, příslušná rada před koncem svého funkčního období nechala prověřit stav financí a majetku bratrského společenství odborníkem, který není členem rady, nebo skupinou revizorů účtů bratrského společenství.

Přestup

Článek 55

Jestliže si bratr nebo sestra přeje z jakéhokoli rozumného důvodu přestoupit do jiného bratrského společenství, informuje o tom nejprve radu bratrského společenství, do kterého patří, a pak předloží zdůvodněnou žádost ministrovi bratrského společenství, ke kterému chce patřit. Rada tohoto bratrského společenství rozhodne až po obdržení nezbytných písemných informací od původního bratrského společenství.

Dočasná opatření

Článek 56

1. [Řehole 23] Bratři a sestry, kteří jsou v nesnázích, mohou formálním aktem požádat o dočasné vystoupení z bratrského společenství. Rada po bratrském dialogu ministra a asistenta se žadatelem s láskou a s rozvahou posoudí jeho žádost. V opodstatněných případech rada po určité době, která se dá bratrovi či sestře v nesnázích na rozmyšlenou, žádost přijme.

2. Opakované a dlouhotrvající nedodržování závazků vyplývajících ze života bratrského společenství a jiné chování, které je ve vážném rozporu s *Řeholí*, musí rada projednat s členem, jenž nedodržuje své závazky. Pouze v případě zatvrzelosti nebo recidivy může rada tajným hlasováním rozhodnout o pozastavení členství a písemně to dotyčnému oznámí.

3. Dobrovolné vystoupení nebo rozhodnutí o pozastavení členství musí být zaznamenáno v registru bratrského společenství. Nese s sebou vyloučení ze schůzek a z činností bratrského společenství, včetně aktivního a pasivního hlasovacího práva, i když dotyčný nadále zůstává členem řádu.

Článek 57

1. Sekulární františkán, který z bratrského společenství dobrovolně vystoupil nebo mu bylo pozastaveno členství, může požádat o znovupřijetí tak, že ministroví zašle příslušnou písemnou žádost.

2. Po přezkoumání důvodů uvedených dotyčným členem rada zhodnotí, zda důvody, které vedly k vystoupení nebo k pozastavení členství, mohou být považovány za překonané, a v kladném případě ho přijme zpět. Rozhodnutí se zaznamená do akt bratrského společenství.

Definitivní opatření

Článek 58

1. Bratr nebo sestra, kteří mají v úmyslu definitivně vystoupit z řádu, sdělí písemně svůj úmysl ministroví bratrského společenství. Ministr a asistent místního bratrského společenství s láskou a s rozvahou zahájí s dotyčným bratrem či sestrou dialog a informují o tom radu. Jestliže bratr či sestra potvrdí písemně své rozhodnutí, rada to vezme na vědomí a písemně to dotyčnému sdělí. Definitivní vystoupení se zaznamená v registru bratrského společenství a sdělí se radě vyšší úrovně.

2. Existují-li pro to závažné, veřejné, prokazatelné a právně ověřené důvody, ministr a asistent místního bratrského společenství s láskou a s rozvahou zahájí dialog s dotyčným a informují o tom radu. Bratrovi či sestře se dá k dispozici čas k přemýšlení a rozlišování a případně se mu (jí) nabídne i odborná cizí pomoc. Jestliže se čas na rozmyšlenou příliš protahuje, rada bratrského společenství požádá radu vyšší úrovně o propuštění bratra či sestry z řádu. Takovou žádost je třeba doložit veškerou dokumentací, která se týká tohoto případu.

Rada vyšší úrovně vydá propouštěcí dekret poté, co kolektivně přezkoumala žádost s příslušnou dokumentací a ověřila, že byly zachovány předpisy kanonického práva a *Konstitucí*.

3. Bratr či sestra, kteří veřejně odpadli od víry, opustili společenství církve nebo jim byl uložen či vyhlášen trest exkomunikace, už tím samým přestávají být členy řádu. To však nezbavuje radu místního bratrského společenství povinnosti vstoupit do dialogu s dotyčnými a nabídnout jim bratrskou pomoc. Rada vyšší úrovně na žádost rady místního bratrského společenství shromáždí důkazy a oficiálně konstatuje opuštění řádu.

4. Aby propouštěcí dekret nebo dekret o odchodu z řádu nabyl právní moci, musí být potvrzen národní radou, které bude předána veškerá dokumentace.

Článek 59

Každý, kdo se cítí poškozen opatřením přijatým proti němu, může se do tří měsíců odvolat k radě vyšší úrovně, než je ta, která přijala rozhodnutí, a v dalších instancích k úrovním ještě vyšším až k předsednictvu mezinárodní rady SFR a v poslední instanci až ke Svatému stolci³⁶.

³⁶ Srov. kán. 1732-1739 CIC. Kompetentním úřadem je v těchto případech *Kongregace pro instituty zasvěceného života a pro společnosti apoštolského života*.

Článek 60

Vše, co se v těchto *Konstitucích* praví o místních bratrských společenstvích, platí také, je-li to použitelné, pro osobní bratrská společenství.

Oblastní bratrské společenství

Článek 61

1. Oblastní bratrské společenství je organickou jednotou všech místních bratrských společenství, existujících na určitém území nebo takových, která mohou vytvořit přirozenou jednotku ať už pro svou zeměpisnou blízkost, či pro společné problémy nebo pastorační situaci. Oblastní bratrské společenství zabezpečuje spojení mezi místními bratrskými společenstvími a národním bratrským společenstvím při respektování jednoty SFŘ a za spolupráce františkánských řeholních řádů, které se eventuálně starají o duchovní asistenci v dané oblasti.

2. Ustavení oblastních bratrských společenství náleží podle *Konstitucí* a *Národních stanov* národní radě. Ať jsou o tom informováni příslušní řeholní představení, které bude třeba žádat o duchovní asistenci.

3. Oblastní bratrské společenství:

- je animováno a vedeno radou a ministrem;
- řídí se *Národními stanovami* a vlastními stanovami;
- má své vlastní sídlo.

Článek 62

1. Složení oblastní rady je dáno předpisy *Národních stanov* a vlastních stanov. V rámci oblastní rady může být vytvořen výkonný orgán s pravomocemi, které vymezují *Stanovy*.

2. Úkolem oblastní rady je:

- a) připravovat slavení volební kapituly;
- b) podporovat, animovat a koordinovat život a činnost SFŘ v rámci své oblasti a jeho zapojení do místní církve;
- c) podle pokynů národní rady a ve spolupráci s ní vypracovat program činnosti SFŘ ve své oblasti a postarat se o jeho rozšíření do místních bratrských společenství;
- d) oznamovat místním bratrským společenstvím směrnice národní rady a místní církve;
- e) pečovat o formaci animátorů;
- f) nabízet místním bratrským společenstvím podpůrné programy, které vycházejí vstříc jejich potřebám týkajícím se formace a činnosti;
- g) projednat a schválit výroční zprávu pro národní radu;
- h) rozhodovat o bratrských vizitacích v místních bratrských společenstvích, a to i nevyžádaných, když si to žádají okolnosti;
- i) rozhodovat o platbách z dostupných fondů a vůbec se radit o finanční situaci a ekonomických záležitostech oblastního bratrského společenství;
- j) před koncem svého funkčního období nechat prověřit stav financí a trvalého majetku oblastního bratrského společenství odborníkem, který není členem rady, nebo skupinou revizorů účtů bratrského společenství;
- k) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v těchto *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Článek 63

1. Při zachování spoluodpovědnosti rady za animování a vedení oblastního bratrského společenství přísluší ministrovi, který je hlavním odpovědným, pečovat o to, aby byly uvedeny do života záměry a rozhodnutí rady, kterou informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem oblastního ministra:

- a) svolávat zasedání oblastní rady a předsedat jim; každé tři roky svolat volební oblastní kapitolu po vyslechnutí rady ohledně formalit spojených se svoláním;
- b) předsedat volbám v místních bratrských společenstvích a potvrzovat je osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem oblastní rady a není duchovním asistentem;
- c) provádět bratrské vizitace v místních bratrských společenstvích osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem rady;
- d) zúčastňovat se setkání svolávaných národní radou;

- e) zastupovat bratrské společenství, když toto získá občanskoprávní subjektivitu;
- f) připravit výroční zprávu národní radě;
- g) nejméně jednou za tři roky požádat se souhlasem rady o pastorační vizitaci a o bratrskou vizitaci.

Článek 64

Oblastní kapitula je reprezentativním orgánem všech bratrských společenství, která existují v rámci jednoho oblastního bratrského společenství, s právem volit a s právem rozhodovat.

Formální náležitosti ohledně jejího svolávání, frekvence svolávání, jejího složení a kompetencí určují *Národní stanovy*.

Národní bratrské společenství

Článek 65

1. Národní bratrské společenství je organickou jednotou místních bratrských společenství, která existují na území jednoho nebo více států a jsou vzájemně spojena a koordinována prostřednictvím oblastních bratrských společenství, pokud tato existují.

2. Předsednictvu mezinárodní rady SFŘ přísluší ustavovat nová národní bratrská společenství na žádost rad příslušných bratrských společenství a v dialogu s nimi. Ať jsou o tom informováni příslušní řeholní představení, kteří budou požádáni o duchovní asistenci.

3. Národní bratrské společenství:

- je animováno a vedeno radou a ministrem;
- řídí se vlastními stanovami;
- má své vlastní sídlo.

Článek 66

1. Složení národní rady je dáno předpisy *Národních stanov*. V rámci národní rady může být vytvořen výkonný orgán s pravomocemi, které vymezují *Stanovy*.

2. Úkolem národní rady je:

- a) podle vlastních stanov připravovat slavení volební národní kapituly;
- b) uvádět ve známost a podporovat spiritualitu sekulárních františkánů na celém území svého národního bratrského společenství;
- c) rozhodovat o programech každoročních aktivit celonárodního rázu;
- d) vyhledávat, publikovat a rozšiřovat nezbytné pomůcky pro formaci sekulárních františkánů a upozorňovat na ně;
- e) animovat a koordinovat činnost oblastních rad;
- f) udržovat spojení s předsednictvem mezinárodní rady SFŘ;
- g) zajistit zastoupení národního bratrského společenství v mezinárodní radě a brát na sebe výlohy, které toto zastoupení přináší;
- h) projednat a schválit výroční zprávu pro předsednictvo mezinárodní rady SFŘ;
- i) zabezpečovat na národní úrovni přítomnost SFŘ v církevních sdruženích;
- j) rozhodovat o bratrských vizitacích v radách oblastních a místních bratrských společenství, a to i nevyžádaných, když si to žádají okolnosti;
- k) rozhodovat o platbách z dostupných fondů a vůbec o ekonomických záležitostech bratrského společenství;
- l) před koncem svého funkčního období nechat prověřit stav financí a trvalého majetku národního bratrského společenství odborníkem, který není členem rady, nebo skupinou revizorů účtů národního bratrského společenství;
- m) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v těchto *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Článek 67

1. Při zachování spoluodpovědnosti rady za animování a vedení národního bratrského společenství přísluší ministři, který je hlavním odpovědným, pečovat o to, aby byly uvedeny do života záměry a rozhodnutí rady, kterou informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem národního ministra:

- a) svolávat zasedání národní rady a předsedat jim; každé tři roky svolat podle *Národních stanov* volební národní kapitulu po vyslechnutí rady ohledně formalit spojených se svoláním;
- b) spolu se členy národní rady řídit a koordinovat činnosti na národní úrovni;
- c) podávat národní radě a národní kapitule zprávu o činnosti a životě SFŘ ve své zemi;
- d) zastupovat národní bratrské společenství ve styku s církevními a civilními úřady. Pokud má národní bratrské společenství občanskoprávní subjektivitu, vystupuje ministr jako jeho zákonný zástupce;
- e) předsedat volbám oblastních rad a potvrzovat je osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem národní rady a není duchovním asistentem;
- f) provádět bratrské vizitace v oblastních radách osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem národní rady;
- g) nejméně jednou za šest let požádat se souhlasem rady o bratrskou vizitaci a o pastorační vizitaci.

Článek 68

1. Národní kapitula je reprezentativním orgánem bratrských společenství, která existují v rámci jednoho národního bratrského společenství, s legislativní a volební pravomocí i s právem rozhodovat. V souladu s *Řeholí* a *Konstitucemi* může činit legislativní rozhodnutí a vydávat směrnice, platné pro její národní teritorium. Složení a kompetence národní kapituly i způsob a frekvenci jejího svolávání určují *Národní stanovy*.

2. *Národní stanovy* mohou zvážit další způsoby setkání a shromáždění vhodné k podpoře života i apoštolátu na národní úrovni.

Mezinárodní bratrské společenství

Článek 69

1. Mezinárodní bratrské společenství je organickou jednotou všech katolických sekulárních františkánských bratrských společenství na celém světě. Je identické s celým SFŘ. Je v církvi samostatnou právnickou osobou. Je organizováno a působí v souladu s *Konstitucemi* a s vlastními stanovami.

2. Mezinárodní bratrské společenství je animováno a vedeno mezinárodní radou SFŘ, která sídlí v Římě v Itálii, jejím předsednictvem a generálním ministrem neboli mezinárodním předsedou.

Článek 70

1. Mezinárodní radu tvoří tito členové, zvolení podle předpisů *Konstitucí* a vlastních stanov:

- profesní bratři a sestry SFŘ;
- zástupci Františkánské mládeže.

Kromě toho jsou součástí mezinárodní rady čtyři generální asistenti.

2. V rámci mezinárodní rady je také vytvořeno předsednictvo mezinárodní rady SFŘ, které je její nedílnou součástí.

3. Mezinárodní rada, shromážděná na generální kapitule, je nejvyšším řídicím orgánem SFŘ s legislativní a volební pravomocí i s právem rozhodovat. V souladu s *Řeholí* a s *Konstitucemi* může činit legislativní rozhodnutí a vydávat směrnice.

4. Mezinárodní rada se schází každých šest let na volební generální kapitule a nejméně jedenkrát mezi dvěma volebními generálními kapitulami podle předpisů *Konstitucí* a *Mezinárodních stanov*.

Článek 71

1. Cílem a úkolem mezinárodní rady je:

- a) podporovat a povzbuzovat život evangelia v duchu sv. Františka z Assisi ve světských podmínkách, ve kterých žijí věřící na celém světě;
- b) posilovat smysl pro jednotu SFŘ s úctou k rozmanitosti osob i skupin a také posilovat pouto společenství, spolupráce a sdílení mezi národními bratrskými společenstvími;
- c) v souladu s původní povahou SFŘ a se zřetelem na specifickou evangelní františkánskou formaci uvádět do souladu zdravé tradice s aktuální teologií, pastorálkou a legislativou;
- d) v souladu s tradicemi SFŘ přispívat k šíření myšlenek a iniciativ, které povzbuzují nasazení sekulárních františkánů v životě církve i společnosti;

- e) určit směr a stanovit priority pro činnost svého předsednictva;
- f) vykládat *Konstituce*, jak je uvedeno v čl. 5,2.

2. *Mezinárodní stanovy* blíže určují složení mezinárodní rady a způsob svolávání jejích zasedání.

Článek 72

1. Předsednictvo mezinárodní rady SFŘ tvoří:

- generální ministr;
- zástupce ministra;
- členové předsednictva;
- jeden člen Františkánské mládeže;
- generální asistenti SFŘ.

2. Členové předsednictva jsou voleni podle předpisů *Mezinárodních stanov*, které určují jejich počet a oblasti, jež zastupují.

Článek 73

Povinnosti a úkoly předsednictva mezinárodní rady SFŘ jsou:

- a) dbát na to, aby se uvedly do života rozhodnutí a záměry generální kapituly;
- b) koordinovat, animovat a vést SFŘ na mezinárodní úrovni, a tak uvádět do života sounáležitost a vzájemnou spolupráci SFŘ na různých úrovních bratrského společenství;
- c) v duchu služby a podle okolností zasahovat a poskytovat bratrskou pomoc při vyjasňování a řešení závažných a naléhavých problémů SFŘ a informovat o tom příslušnou národní radu i nejbližší generální kapitulu;
- d) na světové úrovni posilovat vzájemné vztahy spolupráce mezi SFŘ a ostatními větvemi františkánské rodiny;
- e) podle směrnic *Mezinárodních stanov* organizovat setkání a shromáždění, a tak podporovat život a apoštolát SFŘ na mezinárodní úrovni;
- f) spolupracovat s organizacemi a sdruženími, které podporují stejné hodnoty;
- g) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v těchto *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Článek 74

1. Při zachování spoluodpovědnosti předsednictva mezinárodní rady SFŘ přísluší generálnímu ministrovi, který je hlavním odpovědným, pečovat o to, aby byly uvedeny do života rozhodnutí a záměry generální kapituly a předsednictva, které informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem generálního ministra:

- a) podle vlastních stanov svolávat zasedání předsednictva a předsedat jim;
- b) se souhlasem předsednictva svolávat zasedání generální kapituly a předsedat jim;
- c) být viditelným a skutečným znamením společenství a živé vzájemné spolupráce mezi SFŘ a generálními ministry františkánské prvního řádu a TOR, u kterých zastupuje SFŘ, a zabezpečovat spojení s konferencí generálních asistentů;
- d) na světové úrovni zastupovat SFŘ u církevních i státních úřadů. Pokud má mezinárodní bratrské společenství občanskoprávní subjektivitu, vystupuje ministr jako jeho zákonný zástupce;
- e) osobně nebo prostřednictvím delegáta provádět bratrské vizitace v národních radách;
- f) osobně nebo prostřednictvím delegáta předsedat volbám národních rad a potvrzovat je;
- g) se souhlasem předsednictva žádat konferenci generálních ministrů prvního řádu a TOR o pastorační vizitaci;
- h) zasahovat v naléhavých případech a informovat o tom předsednictvo;
- i) podepisovat oficiální dokumenty mezinárodního bratrského společenství;
- j) se souhlasem předsednictva a společně s dalším členem předsednictva, který je k tomu předsednictvem určen, vykonávat vlastnická práva příslušející mezinárodnímu bratrskému společenství;
- k) před každou generální kapitulou nechat prověřit stav financí a trvalého majetku mezinárodního bratrského společenství kvalifikovaným účetním, který se nijak nepodílí na vedení hospodaření a správě financí předsednictva.

Článek 75

Jednotlivé úkoly členů mezinárodní rady jsou určeny *Mezinárodními stanovami*.

ODDÍL 4 VOLBY DO SLUŽEB A UKONČENÍ SLUŽEB

Volby

Článek 76

1. Volby na různých úrovních se konají podle předpisů církevního práva³⁷ a *Konstitucí*.
Svolání at' je provedeno s předstihem nejméně jednoho měsíce s oznámením místa, dne a hodiny voleb.
2. Volebnímu shromáždění či kapitule předsedá ministr rady nejbližší vyšší úrovně nebo jeho delegát, který potvrzuje volby.
Ministr nebo delegát nemůže předsedat volbám ve svém místním bratrském společenství ani volbám rady jiné úrovně, jejímž je členem.
At' je přítomen duchovní asistent nejbližší vyšší úrovně nebo jeho delegát jako svědek společenství s prvním řádem a TOR.
Zástupce konference generálních ministrů prvního řádu a TOR předsedá volbám předsednictva mezinárodní rady SFR' a potvrzuje je.
3. Předsedající kapituly a asistent vyšší úrovně nemají volební právo.
4. Předsedající kapituly určí ze členů kapituly jednoho sekretáře a dva skrutátory.

Článek 77

1. V místním bratrském společenství mají aktivní volební právo, tedy mohou volit, a pasivní volební právo, tedy mohou být zvoleni, členové bratrského společenství s trvalou profesí. Členové s dočasnou profesí mají pouze aktivní volební právo.
2. Na ostatních úrovních mají aktivní volební právo: sekulární členové odstupující rady, zástupci nejbližší nižší úrovně a zástupci Františkánské mládeže, pokud mají profesi. Předcházející předpis mají blíže specifikovat vlastní stanovy, a to tak, aby se snažily zajistit co největší volební základnu. Sekulární františkáni s trvalou profesí v příslušné oblasti mají pasivní volební právo.
3. Národní a mezinárodní stanovy mohou v rámci své působnosti stanovit objektivní podmínky, které musí splňovat ti, kdo mohou být zvoleni do různých služeb.
4. K platnému slavení volební kapituly se vyžaduje přítomnost alespoň nadpoloviční většiny těch, kdo mají právo volit. Pro místní úroveň mohou dát *Národní stanovy* jiné dispozice.

Článek 78

1. Pro volbu ministra se vyžaduje absolutní většina hlasů přítomných voličů odevzdaných tajně. Po dvou neúspěšných skrutiniích se pokračuje užší volbou mezi dvěma kandidáty, kteří získali největší počet hlasů, nebo pokud je jich více než dva, mezi dvěma kandidáty, kteří jsou profesně starší. Je-li výsledek třetího skrutinia nerozhodný, je za zvoleného považován ten, kdo je profesně starší.
2. Volby zástupce ministra probíhají stejným způsobem.
3. Pro volbu členů rady je po prvním skrutiniu bez absolutní většiny dostačující ve druhém skrutiniu poměrná většina hlasů přítomných voličů, odevzdaných tajně, pokud vlastní stanovy nevyžadují výraznější většinu.
4. Výsledek voleb oznamuje sekretář. Jestliže volby řádně proběhly a ti, kteří byli zvoleni, službu přijali, předsedající potvrdí volby podle *Rituálu*³⁸.

³⁷ Srov. kán. 164 nn CIC.

³⁸ Srov. *Rituál* SFR', část II: hlava II.

Článek 79

1. Ministr a zástupce ministra mohou být zvoleni na dvě po sobě jdoucí tříletí. Pro třetí a poslední po sobě jdoucí zvolení do služby ministra a zástupce ministra se vyžaduje dvouřetětinová většina hlasů přítomných voličů, která musí být dosažena v prvním skrutiniu.
2. Odstupující ministr nemůže být zvolen zástupcem ministra.
3. Členové rady mohou být zvoleni na více po sobě jdoucích tříletí. Od třetího po sobě jdoucího zvolení je nutná dvouřetětinová většina hlasů přítomných voličů, která musí být dosažena v prvním skrutiniu.
4. Generální ministr, zástupce ministra a členové předsednictva mohou být zvoleni pouze na dvě po sobě jdoucí šestiletí.
5. Rada vyšší úrovně má právo a povinnost prohlásit volby za neplatné a znovu je vyhlásit ve všech případech, kdy nebyly dodrženy výše uvedené předpisy.

Článek 80

Vlastní stanovy mohou obsahovat další směrnice, týkající se voleb, pokud nejsou v rozporu s *Konstitucemi*.

Uprázdňené služby

Článek 81

1. Jestliže se uprázdní služba ministra úmrtím, rezignací nebo jinou překážkou trvalého charakteru, přebírá zástupce ministra jeho službu až do konce období, na které byl ministr původně zvolen.
2. Jestliže se uprázdní služba zástupce ministra, zvolí rada bratrského společenství jednoho ze členů rady zástupcem ministra, a to s platností až do volební kapituly.
3. Jestliže se uprázdní služba člena rady, bude rada při výběru jeho nástupce postupovat podle vlastních stanov, a to s platností až do volební kapituly.

Neslučitelné služby

Článek 82

Neslučitelné jsou:

- a) služba ministra na dvou různých úrovních;
- b) služby ministra, zástupce ministra, sekretáře a pokladníka na téže úrovni.

Rezignace na službu

Článek 83

1. Rezignaci ministra na kterékoliv úrovni během kapituly přijímá sama kapitula. Rezignace ministra mimo kapitulu má být předložena radě. Její přijetí musí být potvrzeno ministrem vyšší úrovně a v případě generálního ministra konferencí generálních ministrů prvního řádu a TOR.
2. Rezignace na ostatní služby se předkládá ministrovi a jeho radě, kterým přísluší rezignaci přijmout.

Sesazení

Článek 84

1. V případě, že ministr zanedbává své povinnosti, příslušná rada projeví svou starost tak, že s ním bratrsky pohovoří. Pokud nedosáhne kladného výsledku, informuje radu vyšší úrovně, které přísluší prozkoumat situaci, a je-li to potřebné, tajným hlasováním rozhodnout o sesazení ministra.
2. Z vážného, veřejného a ověřeného důvodu může rada vyšší úrovně tajným hlasováním po bratrském rozhovoru s dotyčným rozhodnout o sesazení ministra na nižší úrovni.

3. Sesazení z ostatních služeb v radě, pokud je k tomu vážný důvod, přísluší radě, do které dotyčný patří. Rada o tom rozhoduje v tajném hlasování po předcházejícím bratrském rozhovoru s dotyčným.

4. Proti sesazení je možné se odvolat v užitečném čase třiceti dnů³⁹ k radě nejbližší vyšší úrovně, než je ta, která uložila sankci.

5. Sesazení generálního ministra je v kompetenci konference generálních ministrů prvního řádu a TOR.

6. V případě, že ministr nebo rada vážným způsobem neplní své povinnosti nebo se dopustili vážných pochybení, rada vyšší úrovně vykoná bratrskou vizitaci v příslušné radě a případně si vyžádá i pastorační vizitaci. S láskou a s rozvahou zhodnotí zjištěnou situaci a rozhodne o nejvhodnějších opatřeních, včetně případného sesazení rady nebo některých jejích členů.

ODDÍL 5 DUCHOVNÍ A PASTORAČNÍ ASISTENCE SFŘ

Článek 85

1. Jako nedílná součást františkánské rodiny s povoláním žít Františkovo charisma ve světském prostředí má SFŘ těsný a zvláštní vztah k prvnímu řádu a k TOR⁴⁰.

2. Duchovní a pastorační péče o SFŘ, kterou církev svěřila prvnímu řádu a TOR, je především povinností jejich generálních a provinčních ministrů. Na ně se vztahuje »vyšší vedení«, o němž mluví kán. 303. »Vyšší vedení« má zabezpečit věrnost SFŘ františkánskému charismatu, společenství s církví a jednotu s františkánskou rodinou, tedy hodnoty, které představují pro sekulární františkány životní závazek.

Článek 86

1. Generální a provinční ministři vykonávají svou službu vzhledem k SFŘ prostřednictvím:

- ustavování místních bratrských společenství;
- pastoračních vizitací;
- duchovní asistence bratrským společenstvím na různých úrovních.

Tento úkol mohou vykonávat buď osobně, nebo prostřednictvím delegáta.

2. Tato služba řeholních ministrů doplňuje, ale nenahrazuje službu sekulárních rad a ministrů, kterým je svěřeno vedení, koordinace a animace bratrských společenství na různých úrovních.

Článek 87

1. »Vyšší vedení« musí generální ministři ohledně všeho, co se týká SFŘ jako celku, vykonávat společně.

2. Konferenci generálních ministrů prvního řádu a TOR přísluší zejména:

- jednat se Svatým stolcem o tom, co se týká potvrzování legislativních nebo liturgických dokumentů, jejichž schválení náleží Svatému stolci;
- vizitovat předsednictvo mezinárodní rady SFŘ;
- potvrzovat volbu předsednictva mezinárodní rady SFŘ.

3. Každý generální ministr v rámci svého řádu pečuje o zájem řeholníků o službu SFŘ a o jejich přípravu k ní podle konstitucí příslušného řádu a *Konstitucí* SFŘ.

³⁹ Srov. kán. 1736,2 CIC.

⁴⁰ Z dějin františkánství a z konstitucí františkánského prvního řádu a TOR jasně vyplývá, že tyto řády jsou si vědomy svého závazku k duchovní a pastorační asistenci pro SFŘ s ohledem na svůj společný původ a charisma i přání církve. Srov. GK OFM 60; GK OFMConv. 116; GK OFMCap. 95; GK TOR 157; *Řehole Třetího řádu* papeže Lva XIII., 3,3; *Řehole* schválená Pavlem VI., čl. 26.

Článek 88

1. Provinční ministři a ostatní vyšší představení v rámci vlastní jurisdikce zajišťují duchovní asistenci pro místní bratrská společenství svěřená jejich jurisdikci. Pečují o zájem svých řeholníků o SFR a zajišťují, aby byly ke službě duchovní asistence určeny vhodné a připravené osoby.
2. Zvláště přísluší vyšším představeným v rámci vlastní jurisdikce:
 - a) kanonicky ustavovat nová místní bratrská společenství a zabezpečovat jim duchovní asistenci;
 - b) duchovně oživovat a vizitovat místní bratrská společenství, kterým v rámci své jurisdikce poskytují duchovní asistenci;
 - c) nechat se informovat o duchovní asistenci poskytované SFR.
3. Vyšší představení zodpovídají za duchovní asistenci místních bratrských společenství, která ustavili.
4. Vyšší představení s jurisdikcí na tomtéž území se dohodnou na nejvhodnějším způsobu zajištění duchovní asistence pro místní bratrská společenství, aby pro vyšší zájmy nezůstala bez ní.
5. Vyšší představení s jurisdikcí na tomtéž území se dohodnou na nejvhodnějším způsobu kolegiálního vykonávání své služby pro oblastní a národní bratrská společenství SFR.

Článek 89

1. Na základě živého vzájemného vztahu mezi řeholníky a sekulárními členy františkánské rodiny a na základě odpovědnosti vyšších představených musí být v bratrských společenstvích SFR na všech úrovních zajištěna duchovní asistence jako základní jednotící prvek.
2. Duchovní asistent je osoba určená příslušným vyšším představeným k tomu, aby vykonávala tuto službu pro určité bratrské společenství SFR.
3. Ať je duchovním asistentem františkánský řeholník patřící do prvního řádu nebo TOR, aby byl svědkem františkánské spirituality, bratrské náklonnosti řeholníků k sekulárním františkánům a poutem spojujícím svůj řád se SFR.
4. Není-li možné dát bratrskému společenství takového duchovního asistenta, může příslušný vyšší představený svěřit službu duchovní asistence:
 - a) řeholníkům či řeholnicím patřícím do jiných františkánských institutů;
 - b) diecézním duchovním nebo jiným osobám patřícím do SFR a zvláště připraveným pro tuto službu;
 - c) jiným diecézním duchovním nebo nefrantiškánským řeholníkům.
5. Předchozí souhlas představeného nebo místního ordináře, jakkoli je nutný, neodnímá zodpovědnost františkánského vyššího představeného za kvalitu pastorační služby a duchovní asistence.

Článek 90

1. Hlavní úlohou asistenta je předávat františkánskou spiritualitu a spolupracovat při počáteční a stálé formaci bratří a sester.
2. Duchovní asistent je z práva samého členem rady bratrského společenství, kterému poskytuje asistenci. Může hlasovat a spolupracuje s radou při všech činnostech. Právo hlasovat neuplatňuje při ekonomických záležitostech.
3. Na jednotlivých úrovních:
 - a) generální asistenti poskytují službu předsednictvu mezinárodní rady SFR, tvoří konferenci a kolegiálně pečují o duchovní asistenci SFR jako celku;
 - b) národní asistenti poskytují službu národní radě a pečují o duchovní asistenci SFR na celém území národního bratrského společenství a o koordinaci oblastních asistentů na národní úrovni. Je-li jich více než jeden, tvoří konferenci a vykonávají službu kolegiálně;
 - c) oblastní asistenti poskytují službu oblastní radě a pečují o duchovní asistenci v oblastním bratrském společenství. Je-li jich více než jeden, tvoří konferenci a vykonávají službu kolegiálně;
 - d) místní asistenti poskytují službu místnímu bratrskému společenství a jeho radě.

Článek 91

1. Rada bratrského společenství na každé úrovni žádá příslušné představené prvního řádu a TOR o vhodné a připravené asistenty.
2. Na jednotlivých úrovních:
 - a) předsednictvo mezinárodní rady SFŘ žádá příslušného generálního ministra o generálního asistenta;
 - b) národní rada žádá o národního asistenta vyššího představeného, kterého společně určili vyšší představení s jurisdikcí na území národního bratrského společenství;
 - c) oblastní rada žádá o asistenta vyššího představeného, kterého společně určili vyšší představení s jurisdikcí na území oblastního bratrského společenství;
 - d) místní rada žádá o asistenta vyššího představeného jurisdikce s odpovědností za asistenci.
3. Asistenta jmenuje příslušný vyšší představený podle předpisů těchto *Konstitucí a Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ* po vyslechnutí rady příslušného bratrského společenství.

ODDÍL 6 BRATRSKÁ A PASTORAČNÍ VIZITACE

Článek 92

1. [Řehole 26] Účelem jak bratrské, tak i pastorační vizitace je oživit evangelního františkánského ducha, zabezpečit věrnost charismatu a *Řeholi*, poskytnout pomoc životu bratrského společenství, podpořit pouto jednoty řádu a posílit jeho účinnější zapojení do františkánské rodiny a do církve.
2. Žádosti o vizitaci jak bratrskou, tak i pastorační podávají se souhlasem příslušné rady:
 - a) ministr místního a oblastního bratrského společenství alespoň jednou za tři roky radě úrovně bezprostředně vyšší a příslušné konferenci duchovních asistentů;
 - b) národní ministr alespoň jednou za šest let předsednictvu mezinárodní rady SFŘ a konferenci generálních asistentů;
 - c) generální ministr alespoň jednou za šest let konferenci generálních ministrů.
3. V naléhavých a závažných případech, anebo v případě, že ministr nebo rada nepožádají o vykonání vizitace, mohou být bratrská a pastorační vizitace vykonány z iniciativy rady a konference duchovních asistentů, které jsou k tomu kompetentní.

Článek 93

1. Při vizitaci v místních bratrských společenstvích a v radách různých úrovní přezkoumá vizitátor evangelní a apoštolskou vitalitu, zachování *Řehole a Konstitucí* a zapojení bratrského společenství do řádu i do církve.
2. Při vizitacích v místních bratrských společenstvích a v radách různých úrovní vizitátor závčas oznámí dotyčné radě předmět a program vizitace. Prohlédne registry a dokumenty včetně těch, které se týkají předchozích vizitací, voleb rady a správy majetku.
O vykonané vizitaci sepíše zprávu, dodá ji k záznamům v příslušném registru vizitovaného bratrského společenství a seznámí s ní radu té úrovně, která vizitaci vykonala.
3. Při vizitaci v místním bratrském společenství se vizitátor setká s celým bratrským společenstvím i se skupinami a sekcemi, do nichž je společenství rozděleno. Zvláštní pozornost věnuje bratřím a sestrám ve formaci a těm bratřím a sestrám, kteří by požádali o osobní setkání. Je-li třeba, přikročí k bratrskému napomenutí, směřujícímu k nápravě zjištěných nedostatků.
4. Jestliže to bratrskému společenství poslouží, mohou provádět vizitaci současně dva vizitátoři, sekulární a řeholní, přičemž se předem dohodnou na takovém programu, který nejvíc odpovídá poslání každého z nich.
5. Bratrská a pastorační vizitace vykonaná bezprostředně vyšší úrovní nebrání tomu, aby vizitované bratrské společenství využilo práva odvolat se k radě nebo ke konferenci duchovních asistentů ještě vyšší úrovně.

Bratrská vizitace

Článek 94

1. Bratrská vizitace je okamžikem sdílení a výrazem služby těch, kdo v sekulárním řádu nesou odpovědnost na různých úrovních, i jejich konkrétního zájmu o to, aby bratrské společenství rostlo a zůstalo věrné svému povolání⁴¹.

2. Mezi různými iniciativami k dosažení účelu vizitace věnuje vizitátor zvláštní pozornost:

- kvalitě počáteční i stálé formace;
- vztahům k jiným bratrským společenstvím na různých úrovních, k Františkánské mládeži i k celé františkánské rodině;
- zachovávání směrnic a pokynů mezinárodní rady SFŘ a ostatních rad;
- přítomnosti v místní církvi.

3. Vizitátor nahlédne do zprávy o předchozí kontrole finančního a majetkového hospodaření rady, prověří pokladní deník a všechny dokumenty, které se týkají majetkových poměrů bratrského společenství a případných podmínek spojených s občanskoprávní subjektivitou, včetně daňových aspektů. Pokud chybí povinná kontrola finančního a majetkového hospodaření rady, může vizitátor na náklady vizitovaného bratrského společenství zadat takovou kontrolu odborníkovi, který není členem vizitované rady. Jestliže to vizitátor považuje za vhodné, může si pro tyto účely přizvat odborníka.

4. Vizitátor přezkoumá záznamy z voleb rady, zhodnotí kvalitu služby, kterou poskytuje bratrskému společenství ministr a ostatní, kdo nesou zodpovědnost, a bude spolu s nimi hledat řešení případných problémů. Zjistí-li, že svou službu – z jakéhokoli důvodu – nevykonávají odpovídajícím způsobem vzhledem k potřebám bratrského společenství, podnikne vizitátor vhodné kroky, přičemž bere za daných okolností v úvahu to, co je ustanoveno o rezignaci a o sesazení ze služby⁴².

5. Vizitátor nemůže uskutečnit vizitaci ve vlastním místním bratrském společenství ani v radě jiné úrovně, je-li jejím členem.

Pastorační vizitace

Článek 95

1. Pastorační vizitace je jedinečným projevem společenství s prvním řádem a s TOR. Uskutečňuje se i jménem církve⁴³ a má zabezpečit a podpořit zachovávání *Řehole a Konstitucí* i věrnost františkánskému charismatu. Probíhá s respektováním organizace a vlastního práva SFŘ.

2. Vizitátor ověří kanonické ustavení bratrského společenství. Zajímá se o vztahy mezi bratrským společenstvím a jeho duchovním asistentem i místní církvi. Setká se s duchovními správci (biskupem, farářem), přispívá-li to k prohloubení společenství s církví a podpoře služby při rozvoji církve.

3. Podpoří spolupráci a smysl pro spoluodpovědnost mezi sekulárními vedoucími a duchovními asistenty. Musí prověřit kvalitu duchovní asistence, která je poskytována vizitovanému bratrskému společenství, povzbuzovat duchovní asistenty v jejich službě a podporovat jejich stálou duchovní i pastorační formaci.

4. Zvláštní pozornost věnuje formačním programům a metodám i zkušenostem z formace, liturgii a modlitbě i apoštolským činnostem bratrského společenství.

⁴¹ Srov. *Konstituce* 51,1c; 63,2g; 67,2g.

⁴² Srov. *Konstituce* 83 a 84.

⁴³ Srov. kán. 305,1 CIC.

ODDÍL 7 FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ

Článek 96

1. Na základě svého vlastního povolání musí být SFŘ připraven sdílet svou zkušenost života podle evangelia s mládeží, která se cítí být přitahována sv. Františkem z Assisi, a hledat prostředky, jak jí tuto zkušenost vhodným způsobem předkládat.
2. Františkánskou mládež (Gi.Fra.), jak je chápána těmito *Konstitucemi* a za kterou se SFŘ cítí zvláště zodpovědný, tvoří ti mladí, kteří se cítí být voláni Duchem Svatým k tomu, aby zakusili křesťanský život v bratrském společenství ve světle poselství sv. Františka z Assisi a prohloubili své povolání v rámci Sekulárního františkánského řádu.
3. Členové Františkánské mládeže považují *Řeholi* SFŘ za motivační dokument pro růst svého vlastního křesťanského a františkánského povolání, jak jednotlivě tak i ve skupině. Po přiměřené době formace, nejméně jednoho roku, stvrzují své rozhodnutí osobním závazkem před Bohem za přítomnosti svých bratří a sester.
4. Členové Františkánské mládeže, kteří chtějí vstoupit do SFŘ, ať se řídí tím, co je uvedeno v *Řeholi*, v *Konstitucích* a v *Rituálu* SFŘ.
5. Františkánská mládež má svou zvláštní organizaci a metody formace i výchovy, odpovídající potřebám mladých podle podmínek různých zemí. *Národní stanovy Františkánské mládeže* musí být schváleny příslušnou národní radou SFŘ nebo, pokud tato neexistuje, předsednictvem mezinárodní rady SFŘ.
6. Františkánská mládež, jako součást františkánské rodiny, žádá sekulární představitele o bratrskou animaci a příslušné řeholní představené o duchovní asistenci.

Článek 97

1. Ať bratrská společenství SFŘ vhodnými iniciativami a dynamickým způsobem podporují františkánské povolání mezi mládeží. Ať se starají o vitalitu a šíření bratrských společenství Františkánské mládeže a doprovázejí mladé na jejich cestě lidského a duchovního růstu nabídkami činnosti i jejich tématy.
2. Ať se bratrská společenství SFŘ snaží poskytnout bratrským společenstvím Františkánské mládeže bratrského animátora, který společně s duchovním asistentem a s radou Františkánské mládeže zajistí odpovídající františkánskou sekulární formaci.
3. Aby se prohlubovalo těsné spojení se SFŘ, ať jsou všichni vedoucí Františkánské mládeže na mezinárodní úrovni a alespoň dva členové národní rady Františkánské mládeže mladí sekulární františkáni s profesí.
4. Jeden zástupce Františkánské mládeže, určený svou radou, je členem odpovídající rady SFŘ; jeden zástupce SFŘ, určený vlastní radou, je členem rady Františkánské mládeže na stejné úrovni. Zástupce Františkánské mládeže má hlasovací právo v radě SFŘ jen tehdy, je-li sekulárním františkánem s profesí.
5. Zástupci Františkánské mládeže v mezinárodní radě SFŘ jsou voleni podle směrnic *Mezinárodních stanov*, které určují také jejich počet, bratrská společenství, která zastupují, a jejich kompetence.

ODDÍL 8 VE SPOJENÍ S FRANTIŠKÁNSKOU RODINOU A S CÍRKVÍ

Článek 98

1. [*Řehole 1*] Ať se sekulární františkáni snaží žít v »živém vzájemném společenství« se všemi členy františkánské rodiny. Ať jsou připraveni podporovat společné iniciativy a účastnit se na nich spolu s řeholníky a řeholnicemi prvního, druhého a třetího řádu, se sekulárními instituty a jinými laickými církevními skupinami, které mají sv. Františka za vzor a inspiraci, aby spolupracovali při šíření evangelia, na odstraňování příčin odsouvání na okraj společnosti a při službě věci pokoje.

2. K sestřím kontemplativního života, které tak jako sv. Klára z Assisi vydávají svědectví církvi i světu a jejichž prostřednictvím očekávají hojnost milostí pro bratrská společenství i pro apoštolát, musí pěstovat zvláštní náklonnost, projevující se konkrétními iniciativami bratrské sounáležitosti.

Článek 99

1. [Řehole 6] Jako živá součást Božího lidu a inspirování serafinským otcem ať se sekulární františkáni, sjednocení »v plném společenství s papežem a s biskupy«, snaží poznávat a prohlubovat učení předkládané učitelským úřadem církve v jeho nejdůležitějších dokumentech. Ať jsou také pozorní k přítomnosti Ducha Svátého, který oživuje víru a lásku Božího lidu⁴⁴. Ať spolupracují s iniciativami podporovanými Svatým stolcem, a to zvláště v oblastech, kde je k práci vybízí jejich sekulární františkánské povolání.

2. SFRĚ jako mezinárodní veřejné sdružení je zvláštním svazkem spojen s římským veleknězem, který schválil jeho *Řeholi* a potvrdil jeho poslání v církvi a ve světě.

Článek 100

1. Povolání obnovovat církve musí vést bratry a sestry k tomu, aby žili ve společenství s místní církví a upřímně ji milovali. V ní rozvíjejí své vlastní povolání a uskutečňují své apoštolské poslání, s vědomím toho, že v diecézi působí Kristova církve⁴⁵.

2. Sekulární františkáni ať obětavě plní povinnosti, kterými jsou vázáni v místní církvi. Ať pomáhají při aktivitách apoštolátu i při sociální činnosti v diecézi⁴⁶. V duchu služby ať se zviditelní jako bratrské společenství SFRĚ v rámci života diecéze. Ať jsou připraveni spolupracovat s jinými církevními skupinami a zúčastňovat se pastoračních rad.

3. Věrnost vlastnímu františkánskému a sekulárnímu charismatu a svědectví upřímného a otevřeného bratrství jsou jejich základní službou církvi, která je společenstvím lásky. Ať je jako takové charakterizuje jejich »bytí«, z něhož pramení jejich poslání.

Článek 101

1. Ať sekulární františkáni spolupracují s biskupy a řídí se jejich směrnicemi, neboť oni řídí službu slova i liturgii a koordinují různé formy apoštolátu v místní církvi⁴⁷.

2. Bratrská společenství jsou pod dohledem ordináře, pokud vykonávají svou činnost v místní církvi⁴⁸.

Článek 102

1. Bratrská společenství ustavená ve farnosti ať se snaží spolupracovat na oživení farní komunity, liturgie a bratrských vztahů. Ať se zapojí do pastorační činnosti jako celku a dají při tom přednost činnostem, které více odpovídají sekulární františkánské spiritualitě a jejím tradicím.

2. Bratrská společenství ve farnostech svěřených františkánským řeholníkům zprostředkovávají ve farním společenství při uskutečňování plodného a živého vzájemného společenství sekulární svědectví o františkánském charismatu. Ve spojení s řeholníky se tedy snaží šířit poselství evangelia a františkánský životní styl.

Článek 103

1. S věrností své vlastní identity se budou bratrská společenství snažit využít každou příležitost k modlitbě, formaci a k aktivní spolupráci s ostatními církevními skupinami. S radostí ať přijímají ty, kteří, aniž by patřili k SFRĚ, se chtějí podílet na jeho životě a činnosti.

2. Bratrská společenství ať rozvíjejí, kde je to možné, bratrské vztahy s nekatolickými sdruženími, která se inspiroují sv. Františkem.

⁴⁴ Lumen Gentium 12.

⁴⁵ Christus Dominus 11; kán. 369 CIC; srov. 2 Celano 10; 1 Celano 18.

⁴⁶ Srov. kán. 311 CIC.

⁴⁷ Srov. kán. 394, 756, 775 nn CIC.

⁴⁸ Srov. kán. 305, 392 CIC.